

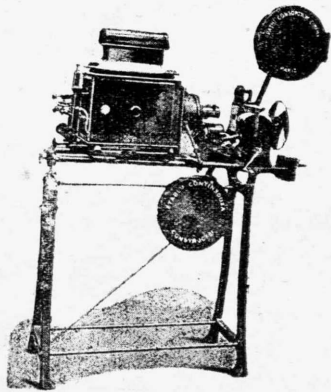
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΑΡΙΘ. 3

ΑΘΗΝΑΙ 16. Ιανουαρίου 1927

**ΜΙΧΑΗΛ
ΣΤΡΟΓΚΩΦ**
Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΙΩΣΗΦ ΜΑΡΓΟΥΛΗ

ΑΘΗΝΑΙ : ΟΔΟΣ ΚΑΝΝΙΤΟΣ ΑΡΙΘ. 6

Τηλεγραφικά Διεύθυνσις : "ΜΑΡΓΟΥΦΙΑΜ",
Τηλεφωνική Διεύθυνσις : Γραμματοφθεις Αριθ. 3
Αριθμός Τηλεφώνου : 7-14

Τὸ Ἀρχαιότερον Κινηματογραφικὸν
Γραφεῖον ἐν Ἀνατολῇ

Αἱ κολλήτραι ταινίας Κινηματογράφου αἱ ἐξα-
σφαλίζουσαι τὰ μεγαλύτερα κέρδη.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΚΟΜΠΛΕ & ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΠΑΤΕ ΡΑΝΦΟΡΣΕ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

(Συνιστάται εἰς τοὺς ἀξιοτίμους κ.κ. επιχειρηματίας κινηματογράφων, νὰ προσέχωσι τὰ μηχανήματα καὶ εξαρτήματα ἅτινα πωλοῦνται παρ' ἄλλων προσώπων μὴ ἐξουσιοδοτημένων. ὅς μηχανήματα ΠΑΤΕ, τὰ ὅποια δὲν προέρχονται ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ἐργασταίου καὶ τὰ ὅποια συμβαίνει νὰ εἶναι ἐνίοτε ἀπομιμήσεις).

Ὁ κ. ΜΑΡΓΟΥΛΗΣ ἐγγυᾶται διὰ τὴν γνησιότητα καὶ στερεότητα τῶν
μηχανημάτων του.

Διαρκῆς παρακαταθήκη Κόλλας (Πατείνης), Καρβούνων ΝΟΡΙΣ κλπ.

ΔΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΤΟ ΣΠΗΤΙ ΣΑΣ
Με ὀλίγα χρήματα, δύνασθε ν' ἀποκτήσετε ἐνὶ μηχανήμα προβολῆς μετὰ ταινιῶν
ΠΑΤΕ ΜΠΕΜΠΥ καθὼς καὶ μηχανήματα λήψεως ταινιῶν ΠΑΤΕ ΜΠΕΜΠΥ μετὰ
θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν παρθένων ταινιῶν.

ΥΠΟΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ δι' ἐξουσιοδότησιν τὴν Μακεδονίαν
καὶ Θράκην **Σ. ΜΑΛΛΑΧ** Ὁδὸς Νίκης 3
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΣΤΑΜΙΤ
ΟΔΟΣ ΧΥΔ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

*Ετησία	Δρ.	150.—
*Εξάμηνος	>	80.—
Τριμηνος	>	40.—
*Εξωτερικοῦ Γενικῶς		
*Ετησία	Διρ. Ἀγγλ.	1.—
*Εξάμηνος	>	1)2
*Ἀμερικῆς		
*Ετησία	Δολλάρια	5.—
ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡΙΘ. 3		

Ἑβδομαδιαία Κινηματογραφικὴ καὶ Φιλο-
λογικὴ Ἐπιθεώρησις
Ἰδιοκτητῆς—Γενικῶς Διευθυντῆς :
ΗΡΑΚΛΗΣ Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Γραφεῖα : Σφορακίου 7 (Στοὰ Πάππου)
Τηλεγραφήματα : "ΚΙΝΗΜΑΤ. ΑΣΤΕΡΑ", ΑΘΗΝΑΣ

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΩΝ

Διὰ μίαν φορὰν	ὁ στίχος . . . Δρ.	5.—
Μέχρι τριῶν δη- μοσιεύσεων ὁ στ.	>	4.—
*Ἀνω τῶν τριῶν δημ. ὁ στίχος >		3.50
*Ἡ σελίς	>	400.—
Ἐἰς τὸ ἐξώφυλλον ἡ σελίς	>	500.—
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡ. 3.50		

Η ΜΕΓΙΛΥΤΕΡΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

HENNY PORTEN

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ

(Συνείχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)
Τῆς ἐπισημειώσεως ἕνα θαυμασίον μέλλον καὶ αὐ-
τὸς ὁ τεχνικὸς διευθυντῆς τοῦ Β. θεάτρου τοῦ Βερο-
λίνου τῆς ὑπεραχθῆς μετὰ ἀπὸ λίγους μῆνες νὰ τῆς
ἀναθέσῃ ἕνα σπουδαῖον ῥόλον. Δύναται τις λοιπόν,
νὰ φαντασθῇ ὅποιαν ἐντύπωσιν τοῦ ἑακάμεν ἢ "Εννου.
Καὶ ἂν λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ ἐπισημόδιον αὐτὸ
δὲν εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὸ φιλμ καὶ ἀ-
μέσως κατόπιν δὲν συνέβαινε κατὰ ἕπερ τὴν ἔφερον
ἀσφαλῶς πλέον στὸν κινηματογράφον ἢ "Εννου Πόρ-
τεν ἴσως θὰ διέπρεπεν ὡς περίφημος ἀστὴρ τῆς σκη-
νῆς. Μὰ ἢ "Εννου γεννήθηκε γιὰ τὸν κινηματογρά-
φον καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἑξῆς τέχνη δὲν ἔχασε τοιαύ-
την ἰδέαν.
Ἦτο τότε ἡ παιδικὴ ἡλικία τοῦ φιλμ, τὰ μεγαλύ-
τερα τοιαῦτα ἦσαν μήκους μόλις 100 μέτρων (σήμε-
ρον ἐγγειαν φιλμ καὶ πλέον τῶν 10,000 μέτρων,
τὸ δὲ σῆνηθες μέγεθος 1800-2500 μέτρα) μίαν σκη-
νὴν ἀπὸ μίαν ἕπεραν, ἰσοῦ ὀλόκληρος ἡ ὑπόθεσις. Καὶ ἔ-
ταν τὸ φιλμ αὐτὸ προεβάλλετο εἰς τὸ κοινὸν (σιὰ λαϊ-
κὰ θεατράκια ἢ σὶς δημόσιες πλατείας) συνωδευτο
ἀπὸ ἕνα γραμμόφωνον, τὸ ὅποιον ἀπέδιδε τὴν μου-
σικὴν τῆς σκηνῆς αὐτῆς. Ἄλλοτε πάλιν, ἕνας ἦτο
ἐπιφορτισμένος νὰ ἐρμηνεύῃ τὴν σκηναίαν, συνήθως
ἕως τὸ παρασυνόμενον ἦτο τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴ
ἔχῃ ἀνάγκην ἐξηγήσεων. Λίγο ἀργότερα οἱ γνωστοὶ
οἶκοι Pathé καὶ Gaumont ἤρχισαν νὰ ἐξάγουν στὸ
ἐξωτερικὸν κωμωδίας μήκους 300 μέτρων. Ἦτο μίαν
πρόδος, τὴν ὅποιαν ἠθέλησεν νὰ μιμηθῇ καὶ ὁ με-
γαλύτερος τότε ἐν Γερμανίᾳ κατασκευαστὴς φιλμ,
ὁ Oskar Messter (ὅστις πρὸ ἡμερῶν ἐώρασε τὴν
60ετηρίδα του). Σὲ πολλὰ τοιοῦτα φιλμ ἠχολοεῖτο
ἢ "Εννου καὶ ἢ Ρόζα. Ἡ "Εννου Πόρτεν ἕως ἀκμῆς
δὲν εἶχεν εἰσελθεῖ στὸ φιλμ, ἢ ἔργασία ἐκείνη οὐδέ-
ως ἦτο σοβρὰ.
Ἐτοὶ λοιπὸν αἱ δύο ἀδελφαὶ ἐλάμβαναν μέρος εἰς
τὰ παιδαριώδη ἐκεῖνα φιλμ καὶ κατόπιν ἐπηκολούθη-
σεν ἡ συνάντησις τῆς "Εννου μὲ τὸ Πάτερ. Εὐρέθη

λοιπὸν εἰς τὸ δίλημμα ἢ νὰ ἐξαικολούθησῃ νὰ «γυρί-
ζῃ» τέτοια φιλμ ἢ νὰ ἀκολουθήσῃ τῆς συμβουλῆς
τοῦ μεγαλύτερου κριτικοῦ. Σ' αὐτὴν τὴν ψυχολογικὴν
θέσιν εὐρίσκειτο, ὅποταν ἕνα ἄλλος τυχαῖον συμβάν,
τῆς εἶδειε ποῖον δρόμον νὰ ἀκολουθήσῃ ποῦ τὴν ἐ-
περίμενε ὁ θρίαμβος.
Ἐνα καλοκαιριᾶτικο ἀπόγευμα αἱ δύο ἀδελφαὶ
ἐξῆλθον διὰ νὰ περιπατήσουν. Καθὼς ἕως περνοῦ-
σαν ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο τῶν τυφλῶν στὸ Berlin-Ste-
glitz εἶδον κατὰ ποῦ τοὺς συνεκίνησε πολὺ. Μίαν
τυφλὴν γυναικίαν κατακουρασμένην ἐσώρετο δίπλα στὸν
τοιχοῦ ἕνα ἀδάσιο καὶ σγανθὸν δῆμα τὸ στήριγμα
αὐτῶν τῶν τυφλῶν. Στὸ πρόσωπὸ τῆς ἦταν ζωγρα-
φισμένη ἡ ἀπελπίσις καὶ ἡ θλίψις. Τὸ θέαμα αὐτὸ
τὸ ἄλλως τε τῶσον ἠλιβερὸν ἦτο γιὰ τὴν ψυχὴν τῆς
"Εννου τὴν τῶσον τρυφερὴν καὶ αἰσθηματικὴν πολὺ
συγκινητικὸν καὶ ἔτσι ὑπερβολικὰ παραγμένη εἶπε
τῆς ἀδελφῆς τῆς νὰ ἐπιστρέψουν σπιτί. Ἐκεῖ διη-
γήθη στοὺς γονεῖς τῆς τὴν ἠλιβερὴν αὐτὴν συνάντη-
σιν καὶ ἠθέλησεν νὰ παραστήσῃ ὅσον ἦδύνοτο καλύ-
τερα τὸ φρικτὸ δάδιμα τῆς τυφλῆς. Ὀλη ἡ ἠλιβε-
ρὰ ἐντύπωσις τῆς "Εννου καὶ ἔλη ἡ συγκίνησις τῆς
μετεμορφώθη εἰς ὑπέροχον μῆνησιν. Ἡ Ρόζα, ἦτις
παρίστατο σ' αὐτὴν τὴν σκηναίαν, ἔμεινε ἐκπληκτος
πρὸ τοιαύτης ἠθοποιίας καὶ αὐτὴ ἦτις, ὅπως ἀναφέ-
ραμε, στίς ὥρες ποῦ ἡ ἀδελφὴ τῆς ἠχολοεῖτο στὴν
μουσικὴν κατεγίνετο στὴν φιλολογίαν, εἶχε δὲ καὶ
πολλὰ πλῆθος περισσοτέρων περάων διὰ τὸ φιλμ ἀπὸ
τὴν "Εννου, συνέλαβεν ἀμέσως μίαν εὐφυῆ ἐμπνευσιν.
Ἐπρότεινε στὴν ἀδελφὴν τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συμ-
βάντος αὐτοῦ, νὰ γράψῃ σενάριον εἰς τὸ ὅποιον νὰ
πρωταγωνιστῆσῃ αὐτὴ εἰς τὸν ῥόλον τῆς τυφλῆς. Ἡ
"Εννου κατ' ἀρχὰς ἠρηγνῆθῃ ἐπιμύμως. Τῆς ἐφαίνετο
φρικτὸν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς σενάριον ἢ δυστυχία μίαν
γυναικίαν. Ἡ Ρόζα ἕως ἐγνώριζε νὰ διασκαδάζῃ
ταχέως ἕλους τοὺς διαταγμοὺς τῆς ἀδελφῆς τῆς
καὶ ἄπαξ ἔλαβε τὴν συγκατάθεσιν τῆς συνέγραψε τὸ
σενάριον εἰς τὸ ὅποιον ἔδωκε τὸν τίτλον "Ἡ Ἐρω-

ΥΠΟ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΧΛΑΜΥΔΑ

Έργον μεγαλειόδου σκηνοθεσίας και ύπερκρίσεως

TAINIA THS AMERICAN FILM—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΛ».

Τό 1630 εις την Βασιλικήν Αύλην της Γαλλίας αιάζει τόσον πομπώδη πολιτείαν αλλά και τοιαύτην επί Λουδοβίκου ΙΒουή Εκκλησίας κωμωδήσασα είχε φθάσει την εξαχρίωσιν.

Παράπλευρα προς την τοιαύτην κατάπτωσιν ήτην οικιαζομένην υπό την αίγλην της πολυτελείας, εις τας λοικας τάξεις κυριαρχεί ή πλέον φρικτή αθλιότης και να κολλάζη υποδόσκουσα ή πλέον τρομερά τείσει προς άνατρεπτικήν επανάστασιν, που γεννά τιν μίσος προς ένα άνιχναν βασιλέα, ο θρόνος του όποιου κλονίζεται.

Πώς όμως από τον κλονιζόμενον θρονον της Γαλλίας άγρουπνεί υπερσοπιστής του ο σιδηρός, ο τρομερά παύσργος και άμειλικτως σκληρός Καρδινάλιος Ρισσελιέ. Αυτός προλαμβάνει κάθε έκδηλωσιν της λαϊκής θύελλης, πνίγων εις το αίμα πᾶσαν απόπειραν άνατασίας, πατάσων αυτήν άμειλικτως.

Αυτός εινοι ή Κυβερνώσα Δύναμις του μεγάλου έθνους.

εις το κατακόρυφον. Εις τας αιώθουσας των άνακτόρων, ειχε ύψωθεί ο Βασις της ήθινής, και δι' όλίγας στιγμάς εϋθυμίας ή κυβερνώσα τάξις, εϋθυσίαζε τό πᾶν. Η αιδώς, την εποχην εκείνην ειχε εκλείψει: τελείως και ή συνείδησις ήτο κάτ: άγνωστος εις τας τάξεις των άριστοκρατών. Αι εϋσώμοι κερκρίζουν και οι καλλίσσοροι δοκίμιοι μετέπιπτον από άγκάλης εις άγκάλην χωρις να λάβουν τίποτε ύπ' όψιν των και διά τήν Ικανοποίησιν των παθών των, δέν έδισταζον πρό ούδενός εγκλήματος, πρό ουδέμιας άσχημίας. Φυσική συνέπεια εις μίαν τόσον εκλυτον Αύλην, παρά την στυλοθήδονα της πολυτελείας και την φαιδρότητα των μεγαλοπρεπών τελετών, ν' άνθούσιν ο φθόνος, το μίσος ή ραδιουργία και ή άνομοσία.

Καμμία ποτέ περίοδο: της Ιστορίας έξεν παρρη | Αιφηνθίως, πρό του πολυμηχανου Καρδινάλιου,

ΑΠΟ ΤΑ ΦΙΛΜ ΠΟΥ ΘΑ ΜΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΟΥΝ

ΟΙ ΡΟΛΟΙ ΤΗΣ ΚΑΡΜΕΝ

Αφού οι κ. κ. Αλέξανδρος Κιμένα και ο Γάκωβος Φενίτερ εϋθήσαν εις τό προσώπα της Ρακίλ Μάλλε την ιδεώδη Κάμεν, έπρεπε να έχουν μεγάλη ύπομονήν διά να συμπληρώσουν την διηνική των όθλων κατά τρόπον όσο τό δυνατόν καλλίτερον, διότι μη λησμονώμεν ότι ή ύπεροχή και ή άξία του κινηματογράφου εγκείται ει: τό ότι, πάντοτε φρονιζέτι διά την αϋθεντίαν και την πραγματικότητα των άπεικ νιζωμένων.

Υπόσ από την καθαρή Σεβιλλιάνικη εϋμορφία, της ύπερόχου ταίγνιας Ρακίλ, έπρεπε να συγκνερωσουν μερικώς άρ' ίστα: Ικανώς να ύποδοθούν τούς έθλους των λαθροειπήρων των όθλων της 'Ανδαλουσίας.

Οι Καμμένα και Φενίτερ άρχισαν τας έρευνάς των και άνεκαλων τον Louis Lerch. Ο ήθοποιός αυτός ήτο σκληρόν άγνοστός, αλλά οι σκηνοθέται θυσιάζοντες την δημοτικότητα ή: όποιον θα έπρεπε στήν ιανία ένα γνωστό όνομα, ειχαν την ευτυχ ήμπερνε να εμπιστωθούν τον όθλον του ντόν Ζοζέ στον ήθοποιό αυτόν ο όποιος κατά την γνώμη των επαγγελματιώσεων καλύτερον αυτόν τον όθλο. Και σήμερα γνωρίζομεν ότι ο Λουί Λέες ήξιε την εμπιστοσύνην του του έδδειξαν και έπρεπε εις αίσιον πέρας τον δύσκολο όθλο του.

Από της πρώτης εικόνης, της τόσο ώμορφα συγκνερωμένης γέφυ από τό κωδωνοστάσιον του Έλιζόντο, βλέπωμε τας σκληράς άντιθέσεις των προσώπων. Ο ντόν Ζοζέ εκόκτωκε ένα άντρονον. έν νομίμω πάλην διά να άμυνθή ενός ζητήσας τιμής και ύπερηφάνειαν τον έαυτόν του. Αναγκάζεται από την ήμέραν αυτήν για να άποφύγη τας συνέπειάς να τεθή εκτός νόμου να γίνη επαναστάτης. Φύσεως καλής θα γνωρίζη τας άριότητας του κόσμου και ένα άόρατο χωριθό από τον πρώην στή χειροτέρη δυστυχία. Το περιωμένον του κυριαρχεί και της τύχης του και των έρώσων του.

Ο Λουί Λέες μäs παρονοιάζει με μεγάλη δύναμη και ακρίβειαν, και τελείως ψυχρολογμένα τον δύσκολο όθλο του ντόν Ζοζέ. πράγμα τό όποιον από τό πρώτα του βήματα τον κατατάσσει μεταξύ των μεγάλων ήθοποιών.

Αι δύο συγκνερωσεις του με τον Μονοφθαλμο και τον άξιωατικόν, τό ματωμένο μαρτύριόν του και μήνος των νυκτερινών θρομβήσων της Σεβίλλης και Τριένας, αι σηναί του της τρομερότητες, του πόνου και της ζηλοτυπίας, όλα τό εϋωντάνευσε και ύπεκρίθη με μία τέχνη και ένα τόνο ακριβείας ύπέροχο.

Ο Γκαστον Μοντό έξ άλλου, εις τον όθλον του Γκάσια, του επιλεγομένου «Μονοφθαλμου», έξηγήθη εις τό μεγαλύτερον ύποκειμένον ύψη. Η απόδοσις του προσώπου του άπαισιον λαθροειπήρον εινε ένα θαύμα ζωγραφικής και μυκηθιογράφου. Η ώραιότερος σηνής του άπ' της Carmen εινε ή σωματική προς τούς τελονοφύλακας, ή στήλην ή του, ή προσοχή στή φυλακή, συμπλοκή με τον ντόν Ζοζέ και ο θάνατός του.

Ο Βίκτωρ Βίνα ύπόδοται τον όθλο του Ντοναϊέρ με μία μεγαλοπρέπεια 'Ολύμπου.

Ο Ζαν Μυράτ εινε ένας λαμπερός και δραμητικός Ισπανός ύπολοχαγός. Έπαιξε με ύπέροχα θρασυτάτα στήν κυρία σηνή ή όπου ο άξιωματικός σονανά τον στρατιώτην ντόν Ζοζέ στού Διλά Πάστια και δέχεται με αυτόν την μονομαχίαν με σπάθην καθ' ήν και ύποκνύπει.

Ο Ιδοικητής του καμπαρ, ο Διλά Πάστια εινε ο Κάρολος Μπερναύ, ο όποιος άπέδωσε τελείως την εμπνετικήν σοβροτητα, πονηρίαν.

Ο διάσμος ταγού άχος Γλουερρέρο ντό Σαντοβάλ, έδέχηθη να ύπόσθη ήν τον ταγμαρχου Λουκά. Βλέποντάς τον κανεις ούθινεται τον Άνταλοζο. Τό παξιμό του άπ' ο κοί φυσικό.

Ο Ραμόδος Ιμερén Κατλαϊν εινε ο νεαρός συνταγματάρχης Κομψή και φευγαλία σιλνέντα ή όποιος στή μνήμη μας μένει σονάδε έν ήν με τό λεπτό άραβουργήματα της από σφρημάτο σίσηρο κηκλίδης που κίνει σαν μία δακτύλιος τό άγαθο σεβιλλιάνικο παλάτι.

της κρυφής αυτης δύναμεις της Γαλλίας έμφανίζε-ται ένκς τρομερός κίνδυνος. Η επανόστασις των Νοτιών επηρχών, την όποιαν επητηδεις, διευθύνει ένας τρομερός Διόβολος ο ντό Κοσφορέ, έναντιόν του όποιος πᾶσα προσπάθεια προς σύλληψην ή ύποσγη έμπερον άτελεσφόρητος.

Πρό του κινδύνου αυτός ο Ρισσελιέ φέρεται εις την άπόφασιν να συνθηκολογήση με τον περ δόητον εκ του άφανούς άντιπαλόν του Ζύλ ντό Μπέραλνι, που καθήγρεται διά μίαν παράνομον μενομαχίαν και πρόκειται να καταδικασθή εις θάνατον. Και συνθηκολογεί μαζί του να του χάριση την ζωήν υπό τον όρον όμως να αιχμαλωτισή ή να φονεύση τον ντό Κοσφορέ.

Ο Ζύλ δέχεται και άναχωρεί προς εκτέλεσιν του όποπου του. Πράγματι δέ εισέρχεται εις τό φρούριον των άνταρτών και συνάπτει σχέσεις με την άξίωψην του άρχηγού των, την ώραιωτατήν Ρενέ, της όποιας γίνεται ο έμπιστος.

Επειδή όμως σιά δίτη της ψυχής του αίσθάνεται άλλη ή έρωτα προς την Ρενέ, δέν θέλει να την θίξη άπ' εϋθείας και επητηδεις κρύπτων την ταυτότητά του. Η Ρενέ όμως τό κινθάνει και λυπείται ύπερβολικά.

Κατά την διάρκειαν του ταξειδίου του Ζύλ μετά του Άνρό, του όποίου έμαθε τό κρυφό του—πρός τό Παρίσι, συμπλέκονται προς μίαν ομάδα άνταρτών επί κεφαλής της όποιας εινοι ο άδελφός του Βασιλέως Λουί των Όρλεάν. Ο Ζύλ με μίαν ύπέροχον τέχνην επηρασκίαν νικά τον Δουκά και λαμβάνει την λαλήν του σπασιμένου ξίφους του...

Ερωτευμένος τώρα περισσότερο από άλλοτε με την Ρενέ της όποιας ο άδελφός συνελήφθη, της έξομολογείται ότι προτιμά να χάση την εμπιστοσύνην του Καρδινάλιου παρα να χάση την άγάπην της.

Εκείνη συγκινήμένη για τη σύλληψη του άδελφου της και τον ήρωϊσμό του Ζύλ έπεμβίνει στον Ρισσελιέ προσωπικώς για τη σωτηρία του και καταρθώνει να τον κίμψη.

Στό μεταξύ ο Ζύλ καθιστά έν ήμερον τον Βασιλέα διά την προσοσιαν του άδελφου του Λουκά των Όρλεάν και ως μάρτυράν του στέλλει την χειρολαβίδα του σπασιμένου ξίφους του.

Ο Ρισσελιέ νικητής και πάλιν δείχνει την εϋγνωμοσύνη του στον τρομερό Ζύλ με μία εγχάρδιον συγγνώμη που πιστοποιεί ή παρουσία του στο γάμο με την Ρενέ.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΜ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πληροφορία και έγγραφα μελών καθ' εκάστην από 12-1 μ.μ. προσωρινώς εις τό γραφείον του «Κινηματογραφικού 'Αστέρος».

Επισημη πληροφορία δίδονται και υπό του Προέδρου κ. Π. Φρονίμου, λατρού, όδός 'Ακαδημίας 8θ, 12—1 και 6 1)2—7 1)2. μ.μ. (Έκ του Συνδέσμου)

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ.

«ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ Α ΛΑ ΓΚΑΡΣΟΝ»

Παραγωγή «Augusta Genina» (Προβλήθη εις τὸ «Αττικόν»)

Τὸ φιλμ αὐτὸ ὑπῆρξε μίαν πολὺ εὐχάριστος ἐκπληξίς δι' ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι δὲν ἔφανταζόμεθα ποτὲ ἐπὶ Ἑλλάδι τὴν ἰκανὴν ἀπαρτίαν τῆς ἁπλῆς ἐξουσίας καὶ χιματὴν comedie. Τὸ θέμα δὲν εἶναι πολὺ πρωτότυπον ἀλλὰ τὸ Augusta Genina, ὁ μεγάλῃτος κατ' ἐμὲ Ἱταλὸς σκηνοθέτης, τὸ ἔξεμειταλῶν καταλλήλως καὶ ἀπέτυχεν ἕνα φιλμ νοστιμώτατο περιποιημένον, γεμάτον γοητείαν καὶ ζωὴν. Ἡ φωτογραφία εἰς τὰ «ἐξωτερικὰ», καὶ τὰ «ἐσωτερικὰ» εἶναι ἀνεπιτήμητοι καὶ δίδει περισσότερην γοητείαν εἰς τὰ θαυμαστά τοπικὰ τῆς villa d'Este, τὰ ὅποια ἐξέλεξε μὲ πολὺ γούστο ὁ Ἱταλὸς σκηνοθέτης. Ἡ ὑπόκρισις τῶν ἠθοποιῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου, εἶναι ἀφορῶσα καὶ δὲν ὑπάρχει καὶ εἰς καλλιτέχναν, ὁ ὅποιος νὰ ἦναι εἰς τὸν ῥόλον του. Ἡ Κάρεν Μπόιν, ἕνας νέος «κόντρη» προικισμένος μὲ πολλὰ χαρίσματα, (ἀλλ' ἔστιν ἄποστον διαφέρει ἀπὸ τὰς πολλὰς νεύσας τῆς Ἑλληνικῆς ὀνόνης) εἶναι γοητευτικὴ εἰς τὸν ῥόλον τῆς Φρένυ, τῆς νέας ἣ ὅποια δὲν διαδέχεται μὲ μεταμφιεσθῆναι εἰς ἄνδρα διὰ τὴν γίνην δεκτικὴ ἀπὸ τῶν γερουρατῶν ἐκείνων τῆς. Τὸν τελευταίον τοῦτον ἀνεπάρκων μὲ πολλὴν δεξιότητιαν ὁ Βαντοβρα Ἰμπανιά. Ἐπίσης θαυμάσιος εἶναι καὶ ὁ Κάρλο Ταντιόκι, ὁ ὅποιος εἰς τὸν κομικόν ῥόλον τοῦ ἐπιστάτου ἐπιτυγχάνει μίαν ἀπὸ τὰς ἐπιτυχεστάτας τοῦ δημιουργίας.

«ΜΙΚΗΛΗ ΣΤΡΟΓΚΩΡ»

Παραγωγή «So ciété Cinéromans» (Προβλήθη εις τὸ «Αττικόν» καὶ τὸ «Μοντιάλ»)

Τὸ ἔργον τὸ ὅποιον μᾶς ἐπαρουσίασαν αὐτὴν τὴν ἔδωμάρα ἡ «Σινε-Ὀριάν» ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὸν ταυτορόνως ἐκ τῶν κινηματοθέτων τῆς, εἶναι ἀναμφισβήτητος ἕνα ἀπὸ τὰ τελειότερα καὶ ἠραιότερα ποῦ μὲς ἡμέρας μέχρι σήμερον ὁ κινηματογράφος. Τὸ πασίγνωστον ἄλλοτε μυστησίωμα τοῦ Γουλιού Βίρην προσέβαλλεν εἰς τὸν σκηνοθέτην ἕνα θέμα καταλλήλστατον διὰ τὴν ὁδοῦν, θεαματικὴ, περιπετειώδης ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπινον συγκινήσεως, μὲ συγκινητικὰ καὶ δραματικὰ καταστάσεις καὶ μὲ σκηνὰς μίαν ἐλαφρὰς ρομαντικότητος καὶ ἐνός γοητευτικοῦ ὁρισμοῦ. Ὁ ῥῶσος σκηνοθέτης Τουρζάνσκου διασκεύασεν τὸ ἔργον αὐτὸ μυστηριώδη εἰς ἕνα δυνατὸ φιλμ, μὲ θαυμάσιον ρυθμὸν καὶ χροῖμα, γεμάτον δραματικὸν ἐνδιαφέρον καὶ ζήσαν ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως. Τὸ φιλμ αὐτὸ, τὸ ὅποιον παρ' ὅλων τοῦ μῆκος δὲν κούραζει διόλου τὸν θεατὴν, ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν μας. Τὰ ἐξωτερικὰ «ἐμφυλισθησάν» εἰς τὴν Λατοῖαν, πράγμα ποῦ δίδει τὸ ἀπαιτούμενον τοπικὸν χροῖμα καὶ συμβάλλει διὰ τὴν πιστωτέραν καὶ τελειωτέραν ἀπόδοσιν τοῦ ἔργου. Ὅσον διὰ τὰ ἐσωτερικὰ τὸ μεγάλουπρεπὲς ἀνάκτορον τοῦ Τσαρῶν, τὸ μέγαρον τῆς Ἰρκοουτίτσκι, τὴν Ἑκκλησίαν, κ. ἄ., τὰ κοσμήματα, τὰ ὄπλα κ.τ.λ. ἀνεκδοκίμησαν ἐπὶ τῆς βάσεως ἀθηναικῶν δοκιμαῖων καὶ παρερισκόμεθα τοιοῦτοτρόπως καὶ εἰς μίαν ἀληθινὴν καὶ πιστὴν ἀναπαράστασιν τῆς Ρωσικῆς ζωῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Αὕτῃ ἡ εὐνήτης προσπάθεια τοῦ Τουρζάνσκου καὶ τὸν ὁμοίωτον θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχιτεχνικὴν καὶ θεαματικὴν ντακοραστίον τοῦ κινηματογράφου ὡς ἕνα παράδειγμα ἀληθῆς τεχνικῆς τελειότητος καὶ αἰδοιότητις.

Μεταφῶν διαφόρων σκηνῶν ἐθαυμασθῆναι ἰδιαίτησιν ἡ μάχη τῶν Τσαρῶν πρὸς τὸν ἀποκτοκτορικὸν στρατόν, ἣ ὅποια εἶνε πολὺ ἰκανοποιητικὴ. Ἡτὸ δυσκόλον, διὰ τὴν Γαλλίαν ἰδίως, δὲν εὐρεθὸν καταλλήλοτερον καλλιτέχναι ἀπὸ αὐτοῦς ποῦ ἐξελέξαν εἰ

Τουρζάνσκου διὰ τὴν ἐρημνέουσαν τὰ γνωστὰ πρόσωπα τοῦ μυστηριώδη τοῦ Γουλιού Βίρην. Εἰς τὸν Ἰβάν Μοσζοβκν ἀνεπιστάθῃ ὁ ῥόλος τοῦ θεολογικοῦ ἡρώος Μιχαήλ Στρογκώφ. Ὁ μεγάλος καλλιτέχνης εἶναι ῥῶσος καὶ ἐπομένως εἶναι εἰς θέσιν καλλίτερον ἀπὸ κάθε ἄλλον ἀνεπαρκῶς τὴν περιέργου ταύτην ζώην, τὴν συμβολίζουσαν τὰς πλῆθος ὕληλας ἀρετὰς τῆς πατρίδος του. Μὲ πόσῃ ζωῇ, μὲ πόσῃ ἀληθείᾳ, μὲ πόσῃ ντογιαν ἔρημνέουσαν τὸν ῥόλον του!

Εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μακρυποῦ τοῦ ὑπῆρξεν ὑπέροχος καὶ καὶ μᾶς συνεκίνησε δαθεία μὲ τὴν μεγάλην, τὴν ἄβαστον Τέχνην του. Ἡ Ζάν Μπριντὸ ὑπῆρξεν μίαν μητέρα, μὲ θερμὰ δάκρυα καὶ ἀληθινὴν συγκίνησιν. Ἡ Ναταλί Κοβάνκο, ψυχρὰ ἐφόρεσας, δὲν εἶχεν ἴσως τὴν ἀπαιτούμενην εὐδοκίαν καὶ αἰδοιότητά της διὰ τὸν πλῆθος δακρύων ῥόλον τῆς γλυκιᾶς Λυδίας. Ἡ Τινα Μάλερ ἀντιθέτως εἶναι τελειώσεως εἰς τὸν ῥόλον τῆς. Ἐλλείπει χῶρον ἀρκουμαὶ να ἐπανέσω με ἄλλας μόνον λέξεις τοῦ ὑπολοίπου καλλιτέχνα, ὡς τὸν Χαχατσὼν, ἄριστον καὶ τραχὺν Ἰβάν Ὀγκαρφέ, τὸν Γκαμπριέλ ντὲ Γκραβὴν, συμπαθὴ δημοσιογράφον Ζολιδέ, Ἀνὸ Ντεμπάν, ὁ ὅποιος σκηνοθέτης ποῦ ἐπιτυχῶς τὸν Ἀγγλὸν Μπλόυντ, καὶ τὸν Γκαίταριν, Ἀποκτοκτορὰ Ἀλέξανδρον Π, ἀν καὶ ἤξιζαν ὅλοι μερικῶς λόγους δι' ἑαυτοὺς ἰδιαίτησιν.

Τελειώων κρίνον ἀπαρατίτῃ νὰ συγκαρῶ εἰλικρινῶς τὴν ἑταιρίαν «Σινε Ὀριάν» διὰ τὸ ἀληθινὸν αὐτὸ ἀριστοτέλειον μὲ τὸ ὅποιον μᾶς ἐπαρουσίασε, καὶ τὸ ὅποιον ἀποδεικνύει διὰ μίαν φοράν ἀκόμη οἱ ἡ ἑταιρία αὕτη, πράττει τὸ πᾶν διὰ τὴν παρουσίαν εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινῶν, ποῦ τὸσον τὴν ἐκτιμᾷ, καθε μὲγάλον ἔργον τῆς παγκοσμίου κινηματογραφίας.

«ΛΑ ΡΙΠΟΣΤΕ»

Παραγωγή «Albatros» (Προβλήθη εις τὸ «Σαλὸν-Ἰντεάλ»)

Μία δραματικὴ κομική παρεμνή ἀπὸ τὸ ὁμώνυμον θεατρικὸν ἔργον τοῦ Σαρλ Μερῆ. Τὸ ἔργον αὐτὸ, ἀν καὶ ἀρκετὰ παλαιόν, ἐξακολουθεῖ νὰ παρουσιάζῃ ἕνα σχετικὸν ἐνδιαφέρον καὶ τοῦτο ἰδίως χάρις εἰς τὴν ἰκανοποιητικὴν ὑπόκρισιν τῶν πρωταγωνιστῶν του, τῆς Λισιόζκι, τὴν ὅποιαν δυστυχῶς βλέπομεν τελευταίως σπανιώτατα, καὶ τοῦ Ζάν Ἀντζελο.

«ΦΑΟΥΣΤ»

Παραγωγή «U.F.A.» (Προβλήθη εις τὸ «Ὀυρα-Πόλας» καὶ εἰς τὸ «Ἰντεάλ»)

Τὸ ἔργον αὐτὸ ἀνεμῆται μὲ εὐλογον ἀνεπομονησίαν ἀπὸ τοῦς φίλους τοῦ κινηματογράφου. Ὁ σκηνοθέτης Μορναύ, ἕνας ἀπὸ τοῦς μεγάλους τῆς Γερμανίας, καὶ οἱ καλλιτέχναι Γιάννικς καὶ Γκόστα Έβμαν, ἦσαν ἀσφαλῆς ἐγγύθεις ἀν ἐκεῖ διὰ μίαν λαϊκὴν ἐπιτυχίαν πάντως διὰ τὴν ποίησιν τῆς. Ἡ προβλὴ τοῦ μᾶς ἰκανοποίησε πληθρότητα καὶ εἶναι ὁμοιογενέως δυσκολώτατον ἀν εἰρή τις τῆς παραμικρὰν ἀμβλείαν, ἢ τὸ παραμικρὸν τεχνικὸν λάθος εἰς τὸ φιλμ αὐτὸ, ἔργον ἀληθινῆς Τέχνης. Τὸ φιλμ δὲν ἀκολουθεῖ πιστῶς τὸ θεατρικὸν ἔργον τοῦ Γκαίτε, ἀλλὰ στρέφεται κυρίως ἐπὶ τῆς ὑπόθεσεως ἐπιτίθεται ἄλλοτε ἔδρασίση καὶ οἱ Γκαίτε. Τοιοῦτοτρόπος ἐπιπέτατον τὸ Φόουστοιχὸν ὡς μόνον ἀλλήγηματὶν ἐχτοῦντα ἀναρχῆς, ἡμέραν καὶ νύκτα, τόφραμακον τῆς νεότητος, ἀλλὰ ὡς μεγάλουκάρδον καὶ φιλόδοξον νεότητος, τοῦ ὅποιο ἡ μόνη ἀσχολία καὶ ἡ μόνη φροντίς εἶναι πῶς νὰ δοκίμῃ καὶ πῶς νὰ σώσῃ τὴν πάχουσαν ἀνεπιθύτητα. Ἰσχυρόν ἔπισην καὶ πολλὰ ἀλλὰ διαφορά μὲταφῶν τὸ θεατρικὸν ἔργον τοῦ Γκαίτε καὶ τῆς ταινίας τοῦ Μορναύ, ὡς ἐπι παρα-

δείματα εἰς τὸν πρόλογον καὶ ἐπίλογον, κ. ἄ., ἀλλὰ αἱ ὁποῖαι ἐκαιολογούνται, ὡς εἶπον καὶ ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Μορναύ ἀκολουθεῖ μᾶλλον τὴν λαϊκὴν παράδοσιν.

Ἡ σκηνοθεσία εἶναι τελεία καὶ μεγαλειώδης, μὲ εἰκόνας ἀριστοτεχνικὰς. Ἄλλοτε μὲ πλήρεις γοητείας καὶ ποιητικότητας, ὡς εἰς τὰς σκηνὰς τῆς πρώτης συναντήσεως τοῦ Φόουστ μετὰ τῆς Μαργαρίτας, καὶ ἄλλοτε γεμάτας ἀπο τραγικότητα, ἄνωγαν καὶ φρικόν. Ἡ φωτογραφία τοῦ Κάρλ Χόφμαν, χάρις εἰς τοῦς τεχνικότητας φωτομοῦς τοῦς δημιουργοῦστας, εἶναι καρολιετικῆς ἀριστοτέλειας καὶ δὲν χρωματίζον, ἀνακρινόμενοι εἰς μίαν μέρη θὰ ἦτο ὑπερβολὴ καὶ λεχθῆναι ἐπὶ σπανιότητα εἰς μίαν ἡμέραν παρουσίαν. Αἱ φωναὶ καὶ ἀξιοσημειώτα σφῆλαι εἶναι ὑπεραρκεταὶ καὶ ἐπομένως ποῦ εἶναι ἄνευ τῶν νὰ ἀπαρτῶσαν τὰς καλλιτέρας. Ἰσχυρόν ὅμως καὶ μερικὰ, ὡς ἐπὶ παραδείγματι αἱ κομικὰ σφῆλαι τῆς συναντήσεως τοῦ Μαριτοσεφὴ μετὰ τῆς Μαρίας αἱ ὅποια δὲν ἔχουν τὴν λεπτότητα ποῦ χαρακτηρίζει τὸ ὅλον ἔργον, καὶ αἱ ὅποια ὡς ἐκ τούτου ποῦ ἦσαν οὐλομένης.

Ὁ Γιάννικς δὲν εἶχεν ἴσως τὴν ἀπαιτούμενην λεπτότητα καὶ τὴν ἀνάπτυξη διὰ τὸν ῥόλον τοῦ Μαριτοσεφὴ. Ἀλλὰ πάντως τὰς φυσικὰς ταύτας ἀσέβειας ἐφρόντισεν νὰ ἀναπλήρῃ μετὰ τὰς ἀρμοζούσας καὶ καταλλήλους κινήσεις καὶ χειρωνακίας, καὶ μὲ μίαν πολὺ μελετημένην μερικῶν. Ὁ Γκόστα Έβμαν σημειώνει μίαν ὁρατὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸν ῥόλον τοῦ Φόουστ. Ποῦ διαφορά καὶ ἀντιθέτως μετὰφῶν τοῦ γηραιοῦ σοφοῦ ποῦ βλέπομεν εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τοῦ ἀγγιγλοῦ νεοῦ, ποῦ γεμᾶτον νεότητα καὶ πάθος, ποῦ παρουσιάζεται ἀργότερον. Καὶ μίαν ἀποκαλύψεως: ἡ Καρλίττα Λόρν. Ἡ νεαρὰ αὕτη καλλιτέχνισ, διὰ πρώτην φοράν ἐμφανιζομένη ἄνωγειν τὸν κινηματογραφικὸν φακόν, ἀπέδωκε μὲγάλα χαρίσματα, τὰ ὅποια τὴν κατατάσσου μετὰφῶν τὸν πρώτον «ἐσέβωσ» τῆς πατρίδος τῆς. Ἡ Ἥβρα Γκλιμπερτ, ὁ Βίλχελμ Νίτερλε, ἡ Ἄννα Ράλφ, ἡ Φρένυ Ρίτσαρντ καὶ ὁ Έρικ Μπάρκλαιφ, ἀποτελοῦν ἕνα ὁμοιογενὲς καὶ ἀριστερῶτα σύνολον, καὶ δίδουν εἰς τὸ ἔργον τὴν ἀπαιτούμενην ἠρμονίαν.

Βίον Παπαμυχιλάς

«ΣΤΑ ΚΑΜΠΑΡΕ»

Παραγωγή «Anglia Films» (Προβλήθη εις τὸ «Μοντιάλ»)

Τὸ ἔργον αὐτὸ, δὲν μᾶς παρουσιάζει τίποτε τὸ νεώτερον. Τὸ οὐανάρι τοῦ εἶνε πολὺ κοινὸν καὶ μᾶς διηγῆται τὰς περιπέτειας μίαν μικρῆς χορευτῆρας ἣ ὅποια ὄμως κατορθώνει νὰ γίνῃ «ἀστὴρ» τοῦ Κασίνου τῶν Παρισίων καὶ νὰ κατακτῆσιν τὴν καρδίαν τοῦ διευθυντοῦ τῆς. Ὁ Κλάβη Μπρόνκι, εἰς τὸν ῥόλον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Κασίνου», παίζει ψυχολογημένα καὶ μὲ λεπτότητα τὸν ῥόλον του. Δυστυχῶς οἱ ἄλλοι ἠθοποιοὶ δὲν τὸν βοηθοῦν διόλου καὶ ἰδίως ἡ σύντροφός του Μάιγετρου Ντόου.

«Ἡ ΖΗΛΕΙΑ»

Παραγωγή «U.F.A.» (Προβλήθη εις τὸ «Σπλένιτα»)

Πρόκειται περὶ ἕνα καλὸν ἔργον τοῦ Κάρλ Γκροβν τοῦ γνωστοῦ σκηνοθέτου τῶν «Αἰδέλφῶν Σέλλερπεργκ», τὸ ὅποιον ἔρημνυσεν οἱ δύο μεγάλοι καλλιτέχναι, ἡ Λίνα ντὲ Πόβτι καὶ ὁ Βέρνερ Κρόους.

Εἶνε προφανῆς ὅτι ὁ Κάρλ Γκροβν εἰς τὸ ἔργον τοῦ αὐτοῦ ἀκολουθεῖ τὴν τεχνικὴν τοῦ Τοάππιν καὶ τοῦ Λιούμπετς. Ἰσως τὸ ἔργον αὐτὸ ἔχει περισσότερην σαφηνίαν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν δύο ἀνωτέρω σκηνοθεσάν ἀλλὰ πάντως δὲν παθαίνει ἀπὸ τὸ νὰ εἶνε ἐπιτυχημένη. Μία ὑπόθεσις πολὺ ἀπλήρ, ἀλλὰ λεπτή καὶ πλήρης ὁρακίων καὶ πρωτοτύπων λεπτομερειῶν χορηγία μὲ βάσεις διὰ τὸ φιλμ αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἐκτιμᾶμεν μὲ δαθεία παρατηρητικότητος καὶ ψυχολογία. Ἡ Λίνα ντὲ Πόβτι ὑποδεδειχται τὴν φοράν ταύτην ἕνα

ῥόλον τελειώσεως διαφορητικὸν ἀπὸ τὴν «Μαγὸν Λεσκό» καὶ ἀπὸ ἐκείνους τοῦς ὁποῖους τὴν εἶδाम ἕως τῶρα καὶ χρωματίζει μὲ πολλὴν λεπτότητα καὶ δεξιότητιαν τὸ παίξιμόν τῆς. Ὁ Βέρνερ Κρόους παίζει μὲ μὲγάλῃ φυσικότητι τὸν ῥόλον τοῦ ζῆλοῦτοῦ συζύγου.

«Ὁ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΧΩΡΙΣ ΚΑΡΔΙΑ»

Παραγωγή «Metro - Goldwyn - Mayer» (Προβλήθη εις τὸ «Κοσμικόν»)

Ἀν γνωρίζομεν δυστυχῶς κανένα ἀπὸ τὰ ἔργα ποῦ «ἐγύρισαν» ὁ περιφήμος σκηνοθέτης Βίκτορ Ζίστρομ εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ ἐπομένως δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ κρίνομεν ἕνα ἔργον, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ Ἑθνοπαῖται, ἣ ἐκέρδισαν, ὅπως ἔθεσαν οἱ Ἀμερικανοὶ, μεταδίδον εἰς Κόλλυγουναν. Πάντως ἀπὸ τὸ ἔργον αὐτὸ, τὸ πρῶτον τοῦ Ζίστρομ τὸ ὅποιον βλέπομεν εἰς τὴν πόλιν μας, ἀναφανίσαι ἐνδύκως ἐπὶ προκάται περὶ ἐνός ἀληθινοῦ καλλιτέχνη, ὁ ὅποιος γνωρίζει κατὰ βάθος τὸ ἐπιτήρημα τοῦ. Ὁ «Ἄνθρωπος χωρὶς καρδιά», τοῦ ὁποῖο ἡ ὑπόθεσις εἶναι παρεμνή ἀπὸ ἕνα σκανδιναυκὸ μυθιστόρημα «Ὁ Ἀυτοκράτορ τῆς Πορτογαλίας» τῆς Selma Lagerlof, θὰ ἦτο ἀπλῶς ἕνα μελοδραματικὸν ἔργον, παρομοίον πρὸς τὴν ἄλλα τὸ εἶδος αὐτοῦ, ἕνα σκηνοθετικὸν τοῦ δὲν ἦτο ὁ Ζίστρομ ὁ ὅποιος καθόρθως νὰ κρατῆσιν εἰς κάποιο ἀνώτερον καλλιτεχνικὸν ἐπίπεδον. Ὁ Λάν Ταννερ, εἰς τὸν ῥόλον τοῦ δυστυχῶς χορικοῦ, εἶναι ὑπέροχος καὶ εἶνε στιγμὰς ἀληθῶς συγκινησιακῆς. Ἐπίσης πολὺ καλὴ εἶναι καὶ ἡ ὑποδεδειχτην τὴν σύζυγον του, καὶ τῆς ἄλλης δυστυχῶς δὲν γνωρίζομεν τὸ ὄνομα. Ἀν δύναμαι νὰ εἴπωμεν τὸ ἀπὸ καὶ διὰ τῆς Νόρμα Σέψερ, ἣ ὅποια εἶναι προφανῆς ὅτι δὲν ἦτο διόλου καταλλήλη διὰ τὸν ῥόλον ποῦ τῆς ἐνεπιστάθησαν.

Στέφανος Κώσιτα

ΕΝΑ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΦΙΑΜ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΑΙ

Ὁ ΛΕΜΒΟΥΧΟΣ ΤΟΥ ΒΟΛΓΑ

Τὸ μὲγάλον μυθιόδημον τοῦ Κόνσταντ Μπρεκόβιτς, «Velja Bealman» ἔβαλε ἐκπεριωσθὴν τὸν διὰ ὀνομα καὶ τοῦ ὀνομα ὀνομαστὴν Σέβιτ ντὲ Μιζ. Αἱ μεγάλα δασκάλια τῆς ὑποθέσεως, δὲν ἦτο ὀνομα πᾶσι νὰ τὸν παρακινῶμεν νὰ ἀναλάβῃ τὴν κινηματογραφίαν τοῦ ἔργου, καὶ τὸ ἐπιτέλει μὲ μίαν ὀνομα καὶ δεξιότητιαν ποῦ προκαλοῦν τὸν θαυμάσιον.

Ὁ Λεμβούχος τοῦ Βόλγα ὄμοια ἀπενοθεῖται ἕνα ὄνομα μερικὸν καὶ αἰδοιότητων ἐπιδοσίον τῆς Ρωσικῆς ἐπαυστάσεως, τὴν ἰσοδύναμον ὀνομαστὴν ἐνός ὀνομαστὴν ὀνομαστὴν καὶ μίαν ὀνομαστὴν ὀνομαστὴν τοῦ ἔργου καὶ τὸ ἐπιτέλει μὲ μίαν ὀνομα καὶ δεξιότητιαν ποῦ προκαλοῦν τὸν θαυμάσιον.

Τὸ ἔργον αὐτὸ εἶνε κατὰ τοῦς κοινότητες, τὸ ἀριστοτέλειον τοῦ Σέβιτ ντὲ Μιζ, εἶνε τὸ ἔργον ἐκείνου εἰς τὸ ὅποιον ἔδοξε τῆ μεγαλειότητα τὸν δύναμι καὶ τὸ μὲγάλουτο ἑνδοτέθειον.

Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ παίζουσιν Ὁ Βίλιαν Μπόιν εἰς τὸν ῥόλον τοῦ Βαρκόν, ἢ Ἀλίνου Φαίνο ὑπέροχος ὡς Ποιητικῶδες. Μεγάλα κρῖα ἐν τῇ ἀκοῖν ἐμνησται τῆς ὀνομαστὴς, πρῶτιμ ποῦ δὲν τὴν ἐμνησται νὰ εἶνε ἐπιδοσίον καὶ ὀνομαστὴν καὶ μὴ ὀνομαστὴν. Ὁ Βίλιαν Βαρκόν (ὁ Πριγκίπων). Τζούλια Φάν (ἡ γυναικα Ταρτάρα) ὁ Θεόδωρος Κοσλόβ (ὁ διευθυντὸς) ὁ Ροβέρτος Ἑντσον (ὁ ἔργον Ποιητικῶδες) ἀνταποδοῦνται κατὰ τελειώσεως ὀνομαστὴν ἔργον τὴν διανομὴν τῶν ῥόλων.

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΦΜΑΝ

ΤΑΙΝΙΑ ΕΤΑΙΡΙΑΣ EASTERN FILM - ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ "ΤΡΙΑΝΦΚΑ"

Σε μιὰ ταβέρνα, πίνοντας ένα ποτήρι κρασί με την καθημερινή του παρέα, διηγείται στους φίλους του, δ' Όφμαν τὰ περίεργα και περίφημα παραμύθια του.

Πρώτη περιπέτεια

Μιά μέρα δ' Όφμαν φθάνει σε μιὰ μικρή ζώνη πόλι. Έχει γνωρίσει την χαριτωμένη Λαύρα και την έρωτεύεται. Ο άδελφός της τον προκλιει εις μονομαχίαν, όπου δ' Όφμαν τον πληγώνει και φεύγει. Τότε παρουσιάζεται το κακόν πνεύμα υπό την μορφήν ενός παλαιού πάλου. Ο Όφμαν του ζητεί ρούχα διά να γίνει άγνώριτος, άλλ' αντί ρούχων το κακόν πνεύμα του παρουσιάζει τὰς διόπτρας της Αισιοδοξίας διά τών οποίων δ' Όφμαν βλέπει τὰ πράγματα όπως τὰ έπιθυμεί. Είς ένα έμπορον πλκ-γόνων βλέπει μιὰ μηχανικήν κούκλα, εις την οποίαν νομίζει ότι άνευρε την λατρευτήν του Λαύρα και τίη ζητεί εις γάμον. Ο έμπορος τών κούκλών συγκατατίθεται εις τόν άστειον γάμον και για να αποδείξη εις τούς πελάτας πού ήταν παρόντες την τελειότητα τών κούκλών του, διοργανώνει μιὰ έορτή διά τούς άραβδωνας του Όφμαν με την Όλυμπια.

Ο Όφμαν έδρσκειται εις τó ζενιθ τής ευτυχίας του. Αφηνεί δ' παλαισιώλης φθάνει και τó άρπάξει τὰς διόπτρας. Ο Όφμαν τότε χάνει την ευτυχία του και παρατηρεί τρομαγμένος ότι αγαπούσε ένα μηχανήμα. Ο πόνοσ τών φέρει ν' άναγνωρίση ότι όλα τὰ κορίτσια σάν την Λαύρα δεν εινε άλλο, παρ' ά κούκλα χωρίς ψυχή.

Δευτέρα περιπέτεια

Ο Όφμαν έδρσκειται στην Βενετία. Μιά μέρα, λαμβάνει μ' ένα περίεργον τρόπο, διά της οικίας του Σχλέμελ, την πρόσκλησιν να πάγη κάποια ώρα σε μιὰ άπομακρυσμένη συνεικία της πόλεως. Ακολουθεί την πρόσκλησιν αυτήν. Μιά άραιοπροετής θύρα ανοίγεται έμπρός του. Ο Όφμαν εισέρχεται άνευ διαταγιάου. Βρίσκειται στο παλάτι της μεγάλης έταίρας Τζουλιέττας, η οποία έδρσκειται υπό την έπιρρειαν του κακω πνεύματος, υπό την μορφήν του Βενετού εδπατρίδου Νταπερτούτο. Ο Όφμαν έρωτεύεται την Τζουλιέττα και για να φθάση μέχρις αυτώσ, φονεύει τον Σχλέμελ από τόν όποιον δ' Νταπερτούτο άφήρησε την οικίαν του. Ο Όφμαν φεύγει για να σωθή από την εκδίχισιν του Νταπερτούτο και ή Τζουλιέττα πού ευνόει την φυγήν του, του ζητεί εις άντάλλαγμα την εικόνα του εις τόν καθρέφτην.

Ο Όφμαν έπιστρέφει στην πατρίδα του και έχει τόν έρωτεύεται ή Άντουανέττα. Μά ή νεαρή κόρη τρομάζει βλέπονσα ότι δ' καθρέφτης δεν παρουσιάζει την εικόνα του Όφμαν.

Τότε και αυτός παρατηρών, αλλά πολύ άργά,

έτι ή κατάστασηs του αυτή τόν παρομοιάζει μ' ένα φάντασμα, πού οι άνθρωποι άποφεύουν. Έπιστρέφει εις την Βενετία για να επανέρη την εικόνα του.

Η Βενετία έδρσκειται στο ζενιθ τών άποκρηω. Ένα ώρατο κόρσο από γόνδολες, βεγγλικά φώτα... Ο Όφμαν πηγαίνει πρὸς συνάντησιν της εικόνας του, ή όποια εκτελει με πάθος της καινούργιες έντολεs του Νταπερτούτο.

Εισέρχεται εις τó παλάτι της Τζουλιέττας και την πιέζει να του επιστρέψη την εικόνα του. Μαντιώδης ή Τζουλιέττα πηγαίνει στού Νταπερτούτο, έτοιμη να κατατρέψη τόν Όφμαν.

Αλλά δ' Νταπερτούτο την πληροφορεί ότι δ' Όφμαν δεν ειναί πλέον υπό την έπιρρειάν του διότι τόν αγαπά μιὰ ώραία και άγνή κόρη. Καί δ' Όφμαν με την καρδιά γεμάτη ευτυχία, έπιτο ρέφει στην πατρίδα του.

Τρίτη περιπέτεια

Σε μιὰ μικρή πόλι, έδρσκειται τόν Σύμβουλον Κρέσπελ, ένα ιδιόρροηο τύπο, ό όποιος άλλοτε ειχε ζητήσει δόθειαν του κακού πνεύματος και ειχε πέση υπό την έπιρρειάν του.

Αυτήν την φοράν το κακόν πνεύμα παρουσιάζεται υπό την μορφήν του Δόκτωρος Μιράκλ. Η κόρη του Κρίσπελ, άντο ανέτια μετά τόν θάνατον της θείας της, μένι στο σπήτι της. Ο Κρίσπελ την κρύπτει με φόδον από τὰ διάφορα βλέμματα. Η Άντουανέττα έχει μιὰ ώραία φωνή και δόκτωρ Μιράκλ, κάνει να πιστέψη ό Κρίσπελ ότι ή κόρη του εινε άρρωστη και ότι του τραγουδι της θά της επέφερε τόν θάνατον. Είς την άπελπισίαν του ό Κρίσπελ προσπαθει να εκκλειση την φωνήν της κόρης του εις τόν ήχοσ του βιολιού του και τó κατορθώνει ύστερα από κόπους πολλών ετών.

Ο Όφμαν ζή εις την ίδίαν πόλιν. Μετά την επιστροφήν του εις Βενετίαν, εις μάτην ανέζητησε την Άντουανέττα. Όλοι στην πόλι τόν γνωρίζουν ως μουσικόν.

Μιά μέρα δ' Κρέσπελ πηγαίνει πρὸς αυτόν και του ζητεί την γνώμην του για τόν ήχο του βιολιού του. Ο Όφμαν άγνωρίζει σιδόν ήχο του βιολιού την φωνήν της Άντουανέττας, και τη βοηθεία του δόκτωρος Μιράκλ, κωτωρθώνει να εισέλθη εις τó κλειστό σπήτι του Κρέσπελ. Ο τελευταίος τόν διώχνη. Τότε δ' δόκτωρ Μιράκλ με μιὰ δύναμι όπερφυοισικήν, διευθύνει τὰς σκέψεις τών τριών αυτόν προσωπών.

Ο Όφμαν φεύγει την νύκτα από την πόλι άπαγών την Άντουανέττα, ό Κρέσπελ δεικνύεται ότι ή Άντουανέττα τραγουδεί, πεθαίνει και την θάπτουν.

Την επομένην ύπολαμβάνη τó θνειρό του ως πραγματικότητα και χάνει τó λογικό. Άλλά ή φιλοστοργία της Άντουανέττας δεν της επιτρέπη να ζή πολύ καιρό χωριστά από τόν πατέρα της. Καί οι δύο έρωτευμένοι μετανωρημένοι πηγαίνουν στον Κρίσπιλ για να του ζητήσουν συγγνώμη.

Η φιλοστοργία ένίκησε τó κακόν πνεύμα. Καί ένα ευτυχές μέλλον επικυράσεται για τούς δύο συζύγους. Τόν Όφμαν και την Άντουανέτταν.

“Η ΚΑΡΜΕΝ”

ΤΟΥ ΠΡΟΣΠΕΡ ΜΕΡΙΜΕ

Από της προσεχούς Έβδομάδος θα κυκλοφορήση μιὰ θαυμασία έκδοσις του «Κινημ. τ. γραφικου» Άστέρου, πολυτελεστού. Πρόκειται περί της έκδόσεως της υπόθεσεως του κινηματογραφικου έργου Η ΚΑΡΜΕΝ εκ του μυθιστορηματος του διασημου Γάλλου συγγραφέως Πρόσπερ Μεριμέ, τó όποιον θα προβληθή από της θδόνης τών κινηματογραφών «Σαλόν Ίντεάλ» και «Πάνθεον» λαν προσεχώς.

Η έκδοσις του ειδικου αυτού βιβλίου, επί πολυτελοσ χάρτου, σχήματος του παλαιου μεγέθους του «Κινηματογραφικου» Άστέρου, με πλη' ος ωραίων εικόνων κατά μετάφρασιν του κ. Θ. Καλογερίκου, θα αποτελέση ένα θαυμάσιον στέλιμα κάθε Βιβλιοθήκης.

Θά πωλείται εις όλα τὰ Περιπέτερα τών Αθηνών και Έπαρχιών αντί δραχ. 4.

Επίσης θα πωλείται και εις τὰ ταμεία τών Κινηματογραφών «Πάνθεον» και «Σαλόν Ίντεάλ» αντί τριών (3) δραχμών έκαστον.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πολλοί φίλοι του Κινηματογράφου άμοφοτέρων τών φύλων συνελθόντες συνέστησαν Σύλλογον υπό τόν τίτλον «Σύνδεσμος φίλων του Κινηματογράφου». Έξελήγη προσωμόνον συμβούλον εκ τών κ. κ. Π. Φρονιμου ως προέδρου, Β. Παπαμιχάλη ταμία, Σπ. Ναουμίδου Γεν. Γραμματέως και τών κ. κ. Σπ. Μαριζίτη, Γεωρ. Φαρκούχ, Γεωρ. Τζωρτζιόγλου και Κ. Δημητριάδου συμβούλων.

Σκοπός του Συνδέσμου είναι ή Πρόδοσις του Κινηματογράφου εν Έλλάδι διά διαλέξεων, Κινηματογραφιστων τών φυσικών καλλοών της Έλλάδος, προοπαγάνδας υπέρ αυτής εν τω έξωτερικω, ύποστηρίξεως τών καλών Κινηματογραφικών έργων. κλπ. κλπ.»

ΦΡΑΓΚΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΑΓΣΤΥΤΗΜΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (Σταθάμς Νάουεν).—Ηλινδιον του Μερόν τρεϊς χειροτάτι κινηματογράφου, αναδάντες εις τόν πληθον όρος, καταπλακωθέντων υπό χιονοσθεβάδος.

Π. Ε. Κ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ

Είς άπάντησιν τών διαδιδόμενων εν ταις Έπαρχίαις περί διαλέξεων της Π. Ε. Κ. κλπ. άνακουσμένον ότι ή Πανελληνική Ένωσις Κινηματογραφική δχι μόνον ιδρύσεται και λειτουργεί νομίμως από της ίδρύσεώς της μέχρι σήμερον, αλλά και ένεργεί δο ύποψησιν προς ύπεράδοσιν τών δικαιωμάτων τών κινημ. τογραφικών έπιχειρηστων ως άποδεικνύει και τó όμοιοεινόμενον ύπόμνημα.

Αθήνα 14 Ιανουαρίου 1927

Ο Πρόεδρος Ο Γεν. Γραμματέας
Αλκ. Τριανταφύλλου (Τ. Σ.) Σ. Σαμψόλος

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

«Π. Ε. Κ.»

ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΤΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΦΩΡΟΥ ΤΩΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Πρὸς τούς άξιότιμους
Κύριον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως
Κύριον Υπουργόν τών Οικονομικών

Ένταύθα

Κύριε Πρόεδρε,
Κύριε Υπουργε,

Αι αιτημαί σας είναι κατά τὰς καλεπὰς ταύτας ήμέρας ως διερχεται τó Κράτος ότιωσ πολέμοιοι, δεν θά είχανεν δέ ύπερ ήμών διακοσιών άποαχολούσων Έμάς έστο και έτ' άλλα λεπτά από τόν τιτανιον έργου άνασυναξέως όπερ άνέλθεται εν δεν έπρόκειτο περί της ύπέρθεωσ του Κινηματογραφικου έπιχειρηστων, άφ' ών έξάρωνται περιουσιακόληκρισι άποροσφήτεια εις εκμαστάσεισ και όργανώσεισ και συμβάλλουν στω σοβαρώσ εις τόν προϋπολογισμόν του Κράτουσ, άνδέν έπρόκειτο λέγομεν περι σπουδαιότατου κινδύνου εν διατρέχουσιν αυτές και χιλιάδες άτομοσ άποσίτων εν τών κινηματογραφικών έπιχειρήσεωσ.

Όδοόμενοι όθεν από την συναισθησιν του βεβαιότα κινδύνου όν διατρέχουσιν αι έπιχειρήσεισ μας, παρακαλοϋμεν Έμάς κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργε όπως περαολοηθήσαστε διά τών κάτωθι άριθμών μας την στατιστικήν έξίστασιν του άπειλοσντος τὰς έπιχειρήσεισ μας κινδύνου.

Φόροσ ύπάρχοντες. Αι κινηματογραφικαι έπιχειρήσεισ δυάει τοσ Νόμοσ 1237 (Έρ. Κυβ. άριθ. φύλλου 74 της 7ης Άπριλίου 1918) ύποβάλλονται ήδη εις φορολογίαν 50 ο) επί τών άκαθαρσίων εισπράσεωσ τού δέ ποσόν τουτο προσάυεται κατά 30 ο) τού άναγκαστικού θάνατου. Ούτω ό συνολικός φόροσ άνέρχεται εις 65 ο) εν δλω επί τών άκαθαρσίων εισπράσεωσ.

Ο περί ού πρόκειται νόμοσ έχει ως βασις την κάτωθι φορολογικήν κλίμακα επί της βάσει της όποίας έξακολούθ ύμεν να φορολογούσμεθα.

Ο Νομοθέτησ λαβών υπ' όψιν του τὰς τότε ύφισταμένας εν γένει ουνθήκασ εκρινε φερόν όπως επί τιμή εισιτηριου μιὰ: δραχμής φορολογεί τότε τ' ύτο πρὸς 15 ο) ιθισίσισ όπως εν περιπτώσει ή τιμή εισιτηριου τινος ήδύνητο άνολώσθε ή λόγω έξαιρετικων ειδών παρασάσεωσ εις τó 50 ο) του σνηθησοσ ήτοι εις 5 δραχμάσ φορολογείσ, και ότιωσ έξαιρετικωσ 50 ο) τó ως άνω ύπερβολικον διά τότε τίμημα εισόδου.

Δοθέντες όει σήμερον και μὲν αι τιμαί εισιτηριων έργουσ ύπερβεί τó 5δραχμων φάσασαι εις 17δραχμων άδι ήτι τουτο δεν ένεγετο λόγω άρχισμενσ ήσ ή ιδιών έξαιρετικων παρασάσεωσ άλλα είναι άποτέλεσμα αυτόσ του τιμαρίθμου της ζωής, δικαιοσ και νόμιμοσ τυχάει

αί 17 σωμαρίαι δρχ. είσπρασίον να φορολογηθώσι ως και ή μία προπολεμική δραχμή.
 *Επιστρέψατε μας να είμεθα της γνώμης ότι κακώς ήρμηνήυθη ή άνοτιέω κίμαξ εν ω θά έρχεται να μίν να φορολογούμεθα επί τη βάσει ταύτης, αλλά θπολ γηνούηης είς μετα λικώς δραχμής ήτοι μόνον μετά τής 75 δρχ. να έχουε τό 50 ο) ο του περι ού πρόκειται τέρμοι.
 Με έλα ταύτα όχι μόνον φορολογούμεθα βαρύτερα και παρά τό πνευμα του Νομοθεσίον πρής 50 ο)ο αλλά είς τούτο πρώτε-θεμένον και των άλλων έπιπροσθέτων φόνων, καταβάλλομε 65 ο)ο περίπου επί των άκτιβι-ριότιων είςπράξεων πρής είμεθα πε τεισομένη και *Υμείς θέλετε κρίνει, ουίς μόνον ως άδ-κον και κατα-φλιπτικόν και δυσβάστακτον,άλλα και άνύφορον και δι-αυτό τό Δημόσιον έρ' δσον λόγφ ης βαρείας φορολογίας και της ύψηλής τιμής του είσπρασίον έμποδίζεται και τό κοινόν να συζηήει είς τούς κινήματογράφους και εν άνάπτειν νέων κινήματογράφων έξ ών άσφ-κλός πολύ περι στερές είσπράξεις ήθελε άποκομιέτω τό Κράτος.
 *Έκτός όμως της άνω φορολογίας ύποκειμέθα και είς τό κάτωτα·
 α) 'Ο είσαγωγικός διαμέρις, δημοτικός, λιμενικός κ. λ. π. δι' ών έπιβαρύνεται ή κινήματογραφική ταινία άμα τη είσαγωγή τη. ως και αί φορογραφαί.
 β) Φόρος δημοσίον δια προγράμματα, ρεκλάμς, έν-τυπα κλπ.
 γ) ή άδεια λειτουργίας κινήματογράφου 100 δρχ. ή-μερησίως.
 δ) ο φόρος δρχ. 0.50·1 00 (ανάλογως της τιμής του είσπρασίον) επί έκάστου είσπρασίον, ύπέρ του ταμείου των ήθοποιών, καταλήγουσι α) κινήματογραφικά έπι-χειρήσι εν τα πληρόνωσι τούλάχιστον 70 ο)· επί των άκαθαρίστων είσπράξεων.
 Πλην δέ τούτων έπιβαρύνονται οί έπιχειρήσις των κινήματογρ φων και με τας λοιπάς φορολογίας, δι' ών και πάς τις άλλος έπιχειρηματίας, ως καθαρός προσόδου, έ-πιτηθεματίων έπιμελητήριον κλπ.
 Β'. Έξοδα έκμεταλλεύσεως. Αί έπιχειρήσις των κινήματογράφων έπιβαρύνονται με τά άκόλουθα έξοδα·
 1) Ένοίκιον Θεάτρ-ου (κατ' έλάχιστον 25 ο)ο επί των είσπράξεων μετίν του φέου.ο) 2) Ταμεία (ή άξία της όποίας ύπερβαίνει τά χίλια δολάρια) 3) Μουσικήν 4) Φωτισμόν 5) Θέρμανσιν 6) Διαρμητίσιν 7) Προσω-πικόν δπτε άποτελείται από· 2 μηχανικούς περιβολής 1 ηλεκτρολόγόν και βοηθόν τον 2 ταμ-ας 2 θυρωρούς 4 ταξιθέ-ας—Λογιστήν—Μεταφραστάς δια τίλους, Τεχνί-τας διά κινωσκεινήν Έλληνικών τινών, 1 βοηθόν λο-γιστου, 1 τελεφωνεικόν υπάλληλον, 2 έργάτας κολητάς, έ-νω είσπράστιν και άξιοθμάς τις έκ μικρόν παιδιών δια διανομήν προγραμμάτων.
 Γ'. Ισόύγιον. *Ως έρεθόθη ήδη επί τούς είσπρά-ξεων ή κινήματογραφική έπιχειρήσις πληρώνει είς τό δη-μόσιον 70 ο)ο περίπου, εν τό ύπολείπον δέ 30 ο)ο, θά πληρώσθι τά ώς άνω έξοδα έκμεταλλεύσεως.
 *Τω-εν κατά πόσον επαρκεί ή εν λόγω ποσοτήν 30 ο)ο πρής άντιμετώπιον των δαπανών.
 Λόβρον ως παραδειγμα κινήματοθέατρον έχον κινή-ων 1200 είσπρασίον ήμερησίως κατά μέσον όρον ως ή άρμόδια Οικονομική ύπηρεσία δύναιτα να βεβαιώσθι πρής 17 δρχ. (ήτοι άνωτατή τιμή είσπρασίον) ήτοι ήμερησίαν είσπραξιν Δρ. 20.400 επί τη βάσει της περιουσίας κι-νηματογραφικής κινήσιος.
 *Εκ τούτων τό Δημόσιον θά λάβη δια διαφόρους 70 ο)ο επί της βασί-κης τιμής του είσπρασίον έκ Δρ. 10 (10×1200=12000×70 ο)ο) ήτοι δρχ. 7390 πείρωσον. Έκτός όμως τού άμέτους κρατούμένου εκ των είσπραξιων φέρη να ού προσικομεν, α) έπι-χειρήσις έπιβαρύνονται και με άλλους έμπίστους ή άμέτους φόρους είνεναι β) έκάστην ταινίαν α) 7070 ύπολογίζονται ήμερησίως ήτοι είς Δρ. 1000 άκρινόμενον δια την έπιχειρήσιν 12000 έξ' ών τό ενάκτιον του Θεάτρου θά λάβη

τό 25 ο)ο ήτοι Δρ. 3250 Μουσική 1500 *Έναπομένον όθεν ήμερησίως 7250 παιοφινώς άνεπαρκής πρής κάλυψιν των λοιπών έξόδων έκμεταλλεύσεως (τα.ναι-μουσική-θερμανσις-φωτι-σμός-πο-σοτικόν-διαφημίσειοις κλπ.) είς άπόβειον κατα-τειθειμένων κεφαλαίων.
 Δ'. Συμπέρασμα.— Δυστυχώς όμως έρέτος δέν δύ-ναιτα να λυθθί ως βίσις ο άριθμός των 1200 είσπρασιον των όποίων ο άριθμός ήλλ τούθι ένεκα της γενικής κεί-σεως ήμερησίως κατά 60 ο)ο).
 Συμπελάσμα είναι ότι οί έπιχειρήσις μας ζημιού-νται, πρέπει δέ να ληφθί ό τ' όψιν εν είς τούς έξ άνω ύπολογισμούς δέν περιελήφθη και ποσοτήν έξυπηρέτ-ήσεως των άπποχολημένων κεφαλαίων είς δόλ-κωρα έκ-ατομύριε·
 *Όρεϊόμεν να το ήτωμεν δει δια την διατήρησιν των ύπολογισμών μας τούτων έλ βομεν ως παραδειγμα εν πρώτης τάξ-εω: κινήματοθέατρον, έγγαρόμενον κανονικός και εν 'Αθήναις οί δέ άριθμοί μας προ λαμβάνουσι διας ηλάττωσιν σημασίαν διε τον μελετήην όταν ληφθί ό τ' όψιν διε οί κινήματογράφοι έργάζονται μόνον έξ μήνας έπ βαρυνόμενων ούκω: των έπιχειρήσεων με τά έξοδα συντηρήσεως των κα'ό τό δ άσχημα των έξ ύπολείπων άίνων μνηνών και επίσης ή έπιβαλόνουσα της άγοράν μα νομισματική κρίσις ης τον άντίκτιπον εύθόως αι-σθάνονται α) κινήματογραφικά έπιχειρήσις.
 *Επί πλέον δσον να τονισθί ό έλλ' φθη ή δρος μέ-σων ήμερησίαν είσπράξεων ή καλλιέτη άναλογία ένω έξ άλλου τά έξοδα ύπερολογίσθησαν κατά τούς μετριωτέρους ύπολογισμούς.
 Είμεθα δέ πρόθυμοι να παράχωμεν την άναμφισβή-την άπόδειξιν της άπολύτου άκρίβειας των άνω λογι-σμών μας, διαθέτοντες πρής τούτο και αιούτος τους λο-γιστικούς μας και σχετικά: συμβασιός μας δι' άγοράν τα-ύων, ύποκιώσεων Θεάτρον μας κ.λ.π.
 Αλλά πιστο στέρα άπόδειξις είναι δει τό Κράτος ένοι-κίσειεν τό παρελθόν ές εις τις έπιχειρηματίας τον φόρην δημοσίον Θεάτρον άντι 33.000.000 ήτοι κατ'άσθη τε έλα-ττώση τούτων κατά θ έκκατομύριε α δραχμάς και άπα-λάξθι τούς έπιχειρηματίας των 6 άγόνων μηνών διέτι έπείσθη πρής της κασσοτήρης τού·
 Τούτο τεθέντος: ε' ύ-ελιν κηρίσθαι τό συμπέρασμα προκειμένου περι κινήματοθέατρον έχόντα' δλιγωτέρας είσπράξεις·
 Προ-κειμένου δε περι των κινήματογράφων των επα-ρχίων, έπιουνήκτομεν ιδιαίτερον ύπόγραμμα ίνα δυνήθω-μεν να άπ δείξωμεν ήμίν την τραγικότεραν κατάστασιν των εν ταίς επαρχίας κινήματογραφικών έπιχειρή έων.
 Φόρος Δρ. 0.30 και 1.00 ύπέρ του ταμείου ήθο-ποιών.—Διά του φόνου τούτου κλωδύνται α) κινήματο-γραφικά έπιχειρήσις να είσπράξουν ύπέρ του ταμείου ήθοποιών ώσπε μη είχαν ούται να έξασφ-λίσιος δι' άνα-λόγων μέτρων προνοίας τό οικόν των πολυλήγεις προσωπικών.
 Σεβαστόν, Σεβαστώτατον, Κύριε Πέδρος, τό Σώμα των 'Ηθοποιών δπτε ήμείς άναγνωρίξ μεν ότι συνέβαλεν εις την πρόοδον και την άνάπτυξ-ν της καθ' ήμιάς κοινω-νίας αλλά δέν φρονεΐτε κ. Πρόδρ-ε κ. 'Υπουργέ δε καθ' ή σι γμηνή ύπρίσταται ζήτησως όπίρξεως των κινήμα-τογραφικών έπιχειρήσεων είναι ατύχημα άνακόλουθον σχήμα ή ύ τωσθηρίζς ένός σωματίου δια της άφαιρέσεως έπιχειρήσεων εύρισκομένης εν φθίνουση κασαστείς λόγω άκρίβους των κινώζιτων αυτάς βαζών.
 Δέν έχει δικαίον τό πολυάνθρωπον ήμίν προσωπικόν έξεγν έρθέμενον κ'ι τά μίας καταρρόν άδικίας συνιστομέν-νης είς τό διε δια της έργα ής αυτου έξασφαλι ζεται τό μέλλον άλλων παραγόντων είναι προ της ταύτης παρακώλ-υται δέ ή λήψις μέτρων προνοίας αυτου·
 Συμπ-ε' ιοντες κ. Πέδρ-ε κ. 'Υπουργέ εύρισκόμε-θα είς την άνάγκην να δηλώσομεν *Υμίν
 α) *Οτι παρίσταται άνάγκη μείωσεως του φόρου από 50 ο)ο είς 20 ο)ο άλλως α) έπιχειρήσις ήμειν θά ύπε-

χεωθώσι να σκεφθώσι περ-ι διαλύσεως των και επί ζημιάς δλικής του Κράτους ως επίσης και επί ήθική τοιαυτή των άστικων και λαϊκων τάξεων.
 β) *Οι ο φόρος του Ταμείου των 'Ηθοποιών είναι άπολύτως καταργητός, ως στερουμένης ούσούθησεν δικαι-ολογητικής βάσεως άλλα και ως άδικος.
 *Έχομεν δι' έλαδίας Κύριε Πρόδρ-ε, Κύριε 'Υπουργέ, ότι ή περαιοσύμη *Υμίν δύνω:α θέλει άναγνωρίσθι τό δικαίον των προκειθέντων και ότι θέλετε εύρασεσηθή να διατάξθι την ίκανοποίησιν των εύχών μας, με την πεποιθήσην δε ή έλά τωσις του Φόρου θέλει άσφαλίξαι αθήσθι τά είσπράξθι του Δημόσιον, λόγω της μεγαλι-τέρας κινήσεως ήμεις θά επέλθη έκ της ελαττώσεως των τιμών των είσπρασιων
 *Επί τούτοις
 Διατελούμεν μετ' προσήκοντος σεβασμού
 'Ο Πρόδρ-ος Γεν. Γραμματίς
 *Αλ. Τριανταφύλλου Στ-αυ. Β. Σταυρίδ-ος

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΕΡΘΡΑΣ

*Ο Γάλλος σκηνοθέτης Πιέρ Μαροντόν ένυμφεύθη την συμπαθή καλλιτέχνη τάς «Φλόγας» Ζερμίν Ρουέ.
 *Ο Μπενβενούτο Τσελίν γίνεται φίλμ. *Ο Ντούγκλας Φαίρμανκς άνελαβε να ύποδύη τον περιφημον *Ιταλόν ήρωα Παρά τό πλεόν του θά έμφανισθού η *Εστέλλα Τσίλιου και Δούσελ Σέρμαν.
 *Το πρώτον φίλμ του *Ιβάν Μοσσοβικ εν εις νήν *Αμερι-κην θά φέρη τον τίτλον «Μότχα». Σκηνοθέτης κατά πά-σον πιθανότητα θά ενε ό *Έντουαρν Σλόμον.
 *Ο σκηνοθέτης του «Βαριετέ» E. A. Dupont προσε-λήφθη υπό της εταιρίας «British National Pictures» του Λονδίτου ως γενικό δειπνότης τη· παραγωγή. Το πρώ-τον του έργον δια την εταιρίαν ταυ ην θά ενε α *Η κυρία Πομπαδουρ-με πρωταγωνιστάς την Δουρώθα Γίκις και τον Άντωνίον Μορσίν, ο όποις άναμένεται από ήμερας είς ήμεραν να φώσθι εις Λονδίον.
 *Η Αίλιαν Γίκις μετά την «Αγνα Κασριν» του Τολ-στόί, θά πρωταγωνισθί εις τό φίλμ «Ο άνεμος» υπό τηνδευύθειον του έπιφανούς σκηνοθέτου Κλάρενς Μπρόουν.
 *Ο γάλλος συγκραφής *Αλφρέν Σαρβορά έφθισεν εις Χόλλυγουντ, ένθα συμμετέχει δια την κινήματογράφ-ησιν των σεναρίο που έγραψε δια την «Παραιδουόντ».
 *Ο *Ιταλός σκηνοθέτης Τζεράντο Ριγκέλι «μυρίζει» εις τό Παρίσι τά «έξωτερικά» του νέου του έργου «Η έστη» του Δουμά υιού, το όποιον πρωταγωνιστρια ενε ή σύζυ-γός του Μαριά Ζακοπίνου.
 *Ο περίφημος γεμορός: καλλιτέχνης Μπένγρα Κέτζες θά εναι ο «όστης» του νέου φίλμ του *Αντρέ Ούγγόν «Υπό την ομίαν των μνημεσιον». Η Ρετζ'να Θόμας, ο Κάμυλας Μπρέτ και ο Ζωρζ Μέλχιου συμπληρώνουν την ύπόκρισην.
 «Αυτή που κυβερνά» είναι ο τίτλος του φίλμ που εγγραψόν ο Κάριμεν Γκαλόνε και ο Λεον Ματτιό δια την εταιρίαν «Paris International Film» με πρωταγωνιστάς την Σοβάρ Γκαλόνε, την Μαίρη *Οντέ, τον Ζοζέ Νταβέρ και τον Ματτιό τον ίδιον.
 *Ο Ζακ Φίντερη ήχησε τό «γύρισμα» του νέου του φίλμ «Ο λεπρός Βασιλέως», το όποιον ενε παρμένο από ετα νέον μυθιστόρημα του Πιέρ Μπενουά.
 *Η Νόρμα Τάλμπαϊθ ύποδύεται τον ρόλον της Μαρ-γαρίτας Κωπέ εις μιαν νέαν έκδοσιν της «Κυρίας με τάς καμελιάρς» του Άλεξάνδρου Δουμά, ή όποία εγγραφέται τά λογαριασμόν της εταιρίας των «Έννομένων καλλιτεχ-νών»·
 *Η μεγάλη γερμανίς καλλιτέχνις Λιλ Ντάγκνοβερ άνε-χώρησε και αυή με την οειράν της εκ Γερμανίας μεταβαί-νουσα εις *Αμερικήν, ένθα προσελήφθη υπό της «Παρά-μουόντ»·

ΤΑΙΝΙΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ 'ΤΡΙΑΝΓΚΛΑ' Προβληθείσαι κατά την παρ. έβδομήδα εις όλως τούς Κινηματογράφους της 'Ελλάδος.

- *Αθήναι·
 Κιν.ημ. 'Αττικόν. — Μιχαήλ Στρογκόφφ
 » Μοιτιύ.—
 » Πάνθεον.—Τσάρλεστον
 » Σπλέντιτ.—Ζήλευα
 » Σαλόν 'Ιντσά.—Φόουστ
 » Καλλιθέα.—Συρκοφ 3η έποχή
 » Ροζιναία.—'Εμπορος των Όνισριων
 » Α.Ο.Δ.Ο.—Τσ-ε-τά-κ-ω Πειραιώς
 Κιν.ημ. Σπλέντιτ.—'Ανευ ούκω ενείσις
 » 'Ηλιος.—Τάρος 'Ινδού
 » Χάι Λάρπ.—Το κλειδί της εύτυχίας Θεσσαλονικίη
 » 'Αθήνασιον.—Φέρη του 'Ιακώβ
 Κιν.ημ. Πατέ.—'Η γυναίκα του Κενταυρου
 » Α. Πύργου.—Πόλις και κοκότι
 » Κάλμπερ.—Νυμφολόγικεν
 » Ρουαγιά.—Ζακμάουρ Δράμα
 Κιν.ημ. Μέγας.—Φρόσω Ναύπλιον
 Κιν.ημ. Πάνθειον.—Περασία Βόλος
 Κιν.ημ. 'Αχίλλειον.—Πυροδρόσινα Αιβάτου Μυτιλήνη
 » Πάνθεον.—Σχαρούς Πάρατι
 Κιν.ημ. Πάνθεον.—'Ο έκφυλος Σάμος
 Κιν.ημ. 'Αττικόν.—Κλέτης Άθήνη
 Κιν.ημ. Μέγας.—Χαρμάνα Παρισίαν Σέρρα
 Κιν.ημ. 'Ορφεύς.—Σκιά που περνούν
 » Πάνθεον.—Άρμα Στρατοδικείου
 » Πατέ Δούτω Μαρπίς Κόρινθος
 Κιν.ημ. 'Ηραϊον.—'Ο πατέρας
 » Πάνθεον.—Σινιάλο αγάτης
 » Ηράκλειτος
 Κιν.ημ. 'Αγλαία.—Ταίνια Κορυτσό
 Κιν.ημ. Λουξ—Κόμης Κώστια Κόζανν
 Κιν.ημ. 'Ωρίον.—Μικρός 'Αρτοπόλης 'Αστρ
 Κινηματογράφος.—Τελευταία ώρα
 » Λογος
 Κιν.ημ. 'Ηραϊον.—Μεσση Όδρανου και Γής
 » Αμφιδόλιον
 Κιν.ημ. 'Αττικόν.—Το νεοστέλο
 » Αργοπούδιον
 Κιν.ημ. Καρνεσιον.—'Η Τόσκα Τύνβαρι
 Κιν.ημ. 'Αττικόν.—'Η πρώτη αγάτη Χανιά
 Κιν.ημ. Κεντρικόν.—Βασίλισσα του Μουλέν Ρουί Νήσοις Κιν.ημ. Κόματα.—Σατανός Τριπόλις Κιν.ημ.—'Αλθιον.—Κοκκινη Λαοδοσία Κιν.ημ. 'Αττικόν.—Μυστήριος 'Εταίρας Τρικκαζα Κιν.ημ. Παρλαλίσιον.—Κόμης Καλοστορ Καρδιτσά Κιν.ημ. 'Αρην.—Μόννα Βάνα

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΡΟΓΚΩΦ

Τὸ ἀριστούργημα τοῦ 'Ιουλίου Βῆν

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΡΟΛΩΝ		
Μιχαὴλ Στρογκώφ	'Ιβὼν Μοζζοῦκιν
'Ογκαρὼφ	Σακατοῦνο
Μάρθα	'Ιωάννα Μπρεντό
Ζολιέ	Γκαμ. ντε Γκροβόν
Μαλουὲν	'Ερρίκος Ντυμπὲν
Ζαγκάρ	Τί'α ντε Τζαφαντού
Νάντια Φεντορώφ	Ναταλία Κοβάνκο
'Αλέξανδρος Β'	Ε. Γκαϊνταρόφ

TAINIA THE CINÉ ORIENT—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΦΑ»

Εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς αἰθούσας τῶν κτοκρατικῶν ἀνακτορῶν τῆς Πετρούπολεως, ἔπου δ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος ἐλαμπον ὑπὸ τὸ ἀπλετον φῶς ποῦ σκορποῦσαν ὡς τὴν πύ ἀπόμνη γωνιά μεγάλοι κρυστάλλοι πολυέλαιοι με ἀναρθμητα κηρία, ὁ ἀριστοκρατικώτερος καὶ ὠραιότερος κόσμος τῆς πρωτεύουσας διεσκέδαζεν εὐθύμως ἐνθ' ὑπὸ τοῦς ἤχους τῆς μουσικῆς ὡραίαι πρὶγκηπισσαι καὶ εὐγενεῖς δούκισσαι πικνὸς θαῖμου ἔχρυσον φαιδραὶ με νεκρούς πρίγκηπας καὶ ἀλυσίτους στρατιωτικούς. Αἶφνης τὴν στιγμήν ποὺ ἡ ἐορτὴ ἦταν εἰς τὸ πύ ζωηρὸ τῆς σημεῖο, εἰς τὰ 'Ανάκτορα ἔφθασαν ἐκ Σιβηρίας ἀνησυχητικαὶ εἰδήσεις. 'Αρκεταὶ Μογγολικαὶ φυλαὶ τῶν πεδιάδων τῆς Σιβηρίας, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ 'Εμίρη Φεσφάρ Χάν ἐνισχυθέντα καὶ ἀπὸ τὸν προσχωσὴσαντα εἰς τὰς τάξεις τῶν Ρώσων ἀξιωματικῶν 'Ιβὼν 'Ογκαρὲφ, ἐπαναστατήσαντα· εἶχον κατορθώσει νὰ διανόκουν τὴν μεταφύ 'Ομσκ καὶ 'Ιρκοῦσκις συγκοινωνίαν καὶ νὰ καταστοῦν κυρίαρχοι τῆς καταστάσεως. 'Ανήσυχος ὁ Αὐτοκράτωρ 'Αλέξανδρος δ Β' εἶπεν εἰς ἕνα τῶν ἀκολούθων του.

—Καλέσατε τὸν ἀρχηγὸν τῆς Φρουρᾶς Μιχαὴλ Στρογκώφ καὶ ὀδηγήσατέ τον εἰς τὸ Γραφεῖον μου. Καὶ ἀμέσως ἐτοιμάσατε ἕνα ἐμπιστευτικὸν ἔγγραφον διὰ τὸν ἀδελφόν του Μέγαν Δούκα ἀντιβασιλέα τῆς Σιβηρίας, τὸ ἔκλεισον εἰς ἕνα φακέλλον τὸ ἐσφράγισσε καὶ ἀνέμενε. Σὲ λίγο ἀποσπασθεῖς ἀπὸ τὴν μέθην τοῦ χοροῦ καὶ τῆς εὐθυμίας, σοβρῆς καὶ εὐθυμῆς ὁ Μιχαὴλ Στρογκώφ εὐρίσκειτο χαίρειζον στρατιωτικῶς πρὸ τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ κυρίου του.

—Τὸ πρῶτ' πρέπει νὰ φύγης γὰ τὴ Σιβηρία ὑπὸ ψευδώνυμον διὰ νὰ ἐγχειρίσης τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν πρὸς τὸν ἀδελφόν μου πᾶσιν ὑσίοις. 'Απὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἡ Σιβηρία εἶνε ἡ πατρίς σου καὶ σὺ δὲν εἶσαι πλέον ὁ Στρογκώφ. Διὰ νὰ διατηρήσης τὸ ἰσχύοντό σου ἀπόφυγε νὰ συναντηθῆς με τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς φίλους σου. Πήγαινε.

Τὴν ἐπομένην ἐφοδιασμένος με κανονικὰ πιστοποιητικὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα Καρμπανώφ ἔμπορος τῆς 'Ιρ-

κούτοχης ἔφρευγε με τὸ τρένιο γὰ τὸν ἀκρατο σταθμὸν τὸ Νιζνὶ Νοβογορόδ. Με τὸ αὐτὸ τρένιο ἔφρευγον οἱ δημοσιογράφοι Μπλουὲν ἀναποκριτῆς ἀγγλικῶν ἔφημερίδων, ὁ Ζολιέ, Γάλλος τοιοῦτος καὶ ἡ Νάντια Δεντορώφ, μία λεπτοκαμωμένη ὠμορφὴ κόρη, ποὺ ἡ-

θελε νὰ δῆ τὸν πατέρα τῆς, πολιτικὸν ἐξεδρίστον ἐστὶ παγωμένη καὶ ἀφιλόζηνη Σιβηρία.

Στὸ Φεντορώφ, αἰ ὀρχαὶ λόγῳ τῆς ἀναμίξεως πολλῶν νεαρῶν ρωσίδων εἰς τοὺς μηδανιστικὸς σὺλλόγους, ἤρουντο νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὴν Νάντια τῆ-

διάβαινε καὶ ἡ δυστυχὴς κόρη τὴν ὁποῖαν ἡ στοργὴ ἔφερε πρὸς τὸν πατέρα τῆς εὐρίσκειτο ἀηλιτισμένη πρὸ τῆς ἀδυστυχίας καὶ ἐκπληρώση τὴν ἐπιθυμίαν τῆς.

'Ο Στρογκώφ ποὺ ἡ ὠμορφία τῆς κόρης τὴν εἶχε μαγεύσει, ἀνέλαβε νὰ τὴν παρουσιάσῃ ὡς ἀδελφὴν του καὶ ἔτσι τὸ ταξίδι τῶν ἐσυνεχίσθη ἀπρόσκοπτα.

Μαζὶ τοῦς συνεταξίθεισαν καὶ δὺς τοιγάνει ποὺ ἐκπληκτος ὁ Στρογκώφ ποὺ εἶχε φύγει με τὴν ἡμερὴν χερμύθειαν ἀκουσε νὰ λένε γὰ τὴν ἀποστολὴν του. 'Ὡς τόσο τὸ ταξίδι ἐσυνεχίσθη κανονικὰ καὶ ἔφθασαν ὡς τὰς χιονοσκεπεῖς Σιβηρικὰς στέππας. 'Απὸ ἐκεῖ ὁ Στρογκώφ, ὡς ἔμπορος Κερπανώφ με τὴν ἀδελφὴν του Νάντια, πῆραν ἕνα ἀμάξι γὰ νὰ συνεχίσουν τὸ ταξίδι. Πισω τοῦς ἠκολούθουν σὲ ἄλλο ἀμάξι οἱ ξένου ἀναποκριταί. 'Εξάφνα μία τρμακτικὴ θύελλα ἐμποδίσεν τὸν δρόμον τῶν ἀμαξῶν. Τὸ τοῦ Στρογκώφ σαματὰ σὲ ὁ χειλὸς μιάς ἀθύσου με σπασμένο τροχὸ, ἐνθ' ἐπίσης θύματ' ἀστυχημάτος καὶ ἐγκαταλειμμένοι ἀπὸ τὸν ἀμαξηλάτη τοὺς οἱ δὺς ἀναποκριταὶ φωνάζον ζητοῦντες βοήθειαν. Λιαιτηρῶν τὸ θάρρος του ὁ Στρογκώφ πέρνει τὴν Νάντια στὰ δὺατὰ μπράτσα του καὶ τὴν φέρνει σ' ἕνα σπήλαιον, καὶ ἀφοῦ τὴν τοποθετεῖ ἀναπαυτικὰ, τρέχει εἰς βοήθειαν τῶν ἀναποκριτῶν. 'Ὅταν ἐπέστρεψε με τοὺς ξένους μιά πελωρία ἄρκτος ὕψωνε τὸ πέλμα τῆς νὰ πνίξει τὴν Νάντια ποὺ ἔτρεμε ἀπ' τὸ φόβον.

Μ' ἕνα ταχὺ κίνημα ὁ Στρογκώφ ἀνασπᾷ ἀπ' τὴ ζώνην του τὸ πλατὺ του μαχαίρι καὶ μ' ἕνα ταχὺ καὶ ἐπιδέξιον κτύπημα σκοτώνει τὸ ζῶον. 'Η Νάντια μετὰ τὸ γεγονός αὐτὸ καὶ τὴν ὡς τώρα διαγωγὴν τοῦ Στρογκώφ ἀπέναντι τῆς ἐνοιωσε τὸν θαυμασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμησιν ποὺ τοῦχε, νὰ μετατρέπεται σ' ἐρωτα θαθὸ ποὺ δὲν ἄργησε νὰ τοῦ τὸν ἐξωμολογήθῃ, μολο νότι τὸν ἐδέλεπε τολιγμένον ἀπὸ ἕνα πέπλον μυστηρίου.

'Επειτα ἀπὸ ἀρκετὴ ἀνάπαυσιν οἱ τέσσαρες ταξιδιωταὶ ἐπιδορθώσαντες προχείρως τ' ἀμάξια τῶν ἐσυνέχισαν τὸ δρόμον τοὺς μέχρις ἐνὸς σημείου ὅπου προμηθευθέντες σ' ἕνα σπήλαιον νὰ ἔσφαξαν ἡτοιμάζοντο νὰ προχωρήσουν καὶ πάλιν. 'Εξέφνα φθάσει ἕνα ἄλλο ἀμάξι καὶ ἕνας ἀγνώστος πηρᾷ καὶ ζητᾷ ἄλογα. 'Υποκλινόμενος με ταπεινώσει καὶ φόβῳ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ εἶπε πὸς τὰ τελευταία ἄλογα μόλις τὰ εἶχε δώσει ἐστὺς προηγηθέντας.

—Ἐξέψέ τα καὶ ζῆψε τα σ' ἀμάξι μου. Αὐτοὶ ἄς περιμένουν. 'Εγὼ διάζωμα, τοῦπε προστακτικὰ.

'Ὁ Στρογκώφ προχώρησε διεδικῶν τὴν προτεραϊότητα. 'Ὁ ἀγνώστος σήκωσε τὸ καμτσίκι του καὶ τὸν χύπησε ἐπὶ πρόσωπον.

'Ὁ Στρογκώφ σφίγγοντας τὴν γροθιῆς του ἤτο ἐτοίμος νὰ ἐμύση, ἀλλ' ἀμέσως σκεφθεῖς τὴν λεπτότητα τῆς ἀποστολῆς του συνεκράτηθη καὶ ἐκπληκτος ἡ Νάντια εἶδε τὸν ἄνθρωπον ποῦ νικηφόρα ἐπάλασσε με μιά πελωρία ἄρκτος νὰ υποχωρῇ ταπεινωμένος καὶ νὰ δειχθεῖ τὴν ἐξευτελιστικὴν αὐτῆ ὕβριν ἀπὸ ἕνα ἀνθρώπου ποὺ θὰ μπορούσε νὰ συντρίψῃ μ' ἕνα του κύπημα. Καὶ ἐστὶν ὁμοίως τῆς ἤλθαν ἀμέσως τὰ λόγια τῶν τοιγάνων γὰ τὴ μυστικὴ ἀποκρατορικὴ ἀποστολὴ καὶ ἐστὶν οἱ εἰδησίαι τῆς ἐδοκίμηθη ἡ πεποιθήσις

ὅτι ὁ ἀπεσταλμένος αὐτὸς ἦταν ὁ σύντροφός τῆς.

'Ὡς τόσο ἔπειτα ἀπὸ λίγο τὸ ταξίδι ἐσυνεχίσθη καὶ ἔφθασαν εἰς τὸ 'Ομσκ. Συγγρῶνος ἔφθασαν περικυκλωσάντες τὴν πόλιν οἱ ἐπαδοὶ τοῦ 'Εμίρη Φεσφάρ Χάν. 'Ὁ Στρογκώφ με τὴ Νάντια εἶχον τὴν ἀτυχία νὰ πέσουν σὲ μιά ἀπ' τὴς ὁρδῆς τοῦ 'Εμίρη Φεσφάρ Χάν καὶ νὰ συμπλαθοῦν. Μετὰ μακρῶν καὶ κρατερότατων ἀγῶνα ἐναντίον πολλῶν ὁ Στρογκώφ πληγωθεῖς βαρετὰ ἐπέσει ἀναίσθητος ἐνθ' ἡ Νάντια μετὰ μυρίας περιπετειᾶς διαφυγοῦσα τὴν αἰχμαλωσίαν ἐπλανᾶτο ἐπὶ 'Ομσκ μέχρις ὅτου κατέληξε ἐπὶ τὸ σπήλαιον τοῦ Στρογκώφ, τοῦ ὁποῖου τὸ 'Ομσκ ἦταν ἡ γενέτειρα καὶ τὸ ὅποιον ἡ μητέρα του Μάρθ'α εἶχε μετατρέψῃ εἰς νοσοκομεῖον ὅπου καὶ κατατάχθη ὡς νοσοκόμος.

'Ὁ Στρογκώφ ποὺ ἐγκαταλείφθη ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους του θεωρηθεῖς νεκρός, δὲν ἄργησε νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν πορείαν του. Τὰ δῆμάτ'α του τὸν ἔφεραν ἐπὶ τὸ σπήλαιον, ἀλλ' ἀμέσως ἐθωρηθεῖς τοὺς λόγους τοῦ 'Ατάου ἔφυγε καὶ καταρθόνθη σ' ἕνα ταπεινὸ πανδοχεῖον. 'Η Μάρθ'α ὅμως ποὺ τὸν εἶχε ἔδει τὸν ἀκοιούθησε καὶ τοῦ μίλησε. 'Ὁ Στρογκώφ ἔμεινε πιστὸς ἐπὶ διαταγῇ ποὺ εἶχε λάβει τῆς μίλησε ψυχρὰ καὶ τῆς εἶπε πὸς δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐγύρευε. 'Ὅσο γρήγορα ἔμεινε ἐπαναστατῶν ἀνεληφθήσαν ἐστὶν οἱ κατασκοποεῖς ἐπαναστατῶν ἀνεληφθήσαν ἐστὶ κατὶ ἐκτακτικῶν συνδράμης καὶ χάρις ἐπὶ τὴν συνδρομὴν τῆς Ζαγκάρ'α, ἀφωσιωμένης εἰς τὸν 'Ογκαρὲφ ἐξηκρίθησαν τὴν τελευταία τοῦ Στρογκώφ, τὸν ὁποῖον καὶ συνέλαβον μετὰ πεισματικῶν μάχας, διώξεις καὶ συμπλοκάς. (Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΔΗΛΩΣΟΓΡΑΦΙΑ

- Γ. Χαλκίδην (Σέρρας). — Δύο ἐπιταγὰι ἐλήφθησαν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. Σὰς ἐστάλησαν τοῦς φωτογραφία Βιλιένου.
- Διδά Δελίαν Τερόστα (Βόλον). — Σὰς ἀποστάλησαν ἑνὴα φωτογραφία.
- Δ. Τρακάνην (Ἡράκλειον). — Ἐλήφθη ἐπιταγὴ 40 δραχμῶν. Παρακαλοῦμεν γράψατέ μας πρὸς πῶλον σκοπὸν ἐστάλησαν.
- Γ. Νισοῦν. Καβάλλαν). — Συνδρομὴ κ. 'Αλεξανδρινῆ ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν.
- Ν. Δανιῆλν (Καλάμας). — Σὰς ἐστάλη τὸ ἔλθιν. Παρακαλοῦμεν φρονίσαιτε ὅπως σὰς γράφομεν.
- Γ. Χαλκίδην (Σέρρας). — Μᾶς συγχωρεῖτε, ἀλλ' ἔνομισησμεν ὅτι σῆς πρόκειται ν' ἀντιπροσωπεύετε τὸ ἄλλο περιοδικόν.
- Διδά Ἐλληνῆν Γεωργίου (Κέρκυραν). — Φωτογραφία ἐστάλησαν.
- Ν. Δανιῆλν (Καλάμας). — Ἡμπορεῖτε νὰ σταλέτε ἐνὸς ἐπιστολῆς καὶ οἱα ταχ. ἐπιταγῆς. Συνδρομαί γίνονται δεκταὶ καὶ κατὰ μήνα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ "ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡ. ΑΣΤΕΡΟΣ,"

Τὸ λαμβάνον δωρεάν δύο γράφομαι ἐνδραμματοῖς εἰς τὸν «Κινηματογραφικὸν 'Αστὴρα». Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνομαζοῦντο νὰ προμηθευθοῦν μόνον τὸ πρωτοχρονιατικὸν τεύχος ἀποστέλλεται δωρεάν ἐπὶ τὸν ἑξῆς ἡμέραν εἰς τὰ γραφεῖα μας ὄχι. Δέκα (10), ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Η κίνησης εις τους κινηματογράφους μας κατά την παρελθούσαν εβδομάδα ήρθε εν καταληκτικώς ζωηρό και εύλογο λόγω της προβολής δύο κολοσσών της εβδομάδος τέχνης οι οποίοι προσβλήθησαν συγχρόνως εις τέσσαρες κινηματογράφους της πόλεως μας.

Ότι ο κολοσσός της γαλλικής παραγωγής «Μιχαήλ Στρογκόφ» με πρωταγωνιστή τον διάσημον κλλιέτην Μοζζουκίν προσβάλλεται εις τους κινηματογράφους της Σινε Όρια «Ατικόν» και «Μοντιάλ» εν μέσω καταπληκτικής συρροής κόσμου. Από της αύριον Δευτέρας θα προσβάλλεται η δευτέρα έποχή του αυτού έργου.

Επίσης εις το «Σαλόν Ίντεάλ» και το «Όφρυ Πάλα» προσβάλλεται η μεγάλη παραγωγή της γερμανικής κινηματογραφίας «Φόουστ» με έπισης μεγάλης επιτυχίας.

Η μεγάλη ρωσική παραγωγή της Σοβκίνο «Ποτιμ» και η έπεξεργάτη δυνατώως και προβληθή εις την Ελλάδα και ούτω ίσχυρή μιν ενδο, μετ' αυτού οριστορημάτων, το όπολον άν πιστεύομεν τας κριτικάς των ξένων ειδικών, εινε ένα από τα σπάνια άριστορηγήματα του κινηματογράφου.

Εις το «Πάνθειον» προσβλήθη μια χρονωμένη comédie της Universal υπό τον τίτλον «Προέχτε την γυναίκα σας» της όποιας ά άρχικόν τίτλος ήτο «Τό λευκόν διαβόλιον» με πρωταγωνιστριαν την Βιργινίαν Βάλλυ και εις το «Σπλέντεν» το έργον «Η ζήλεια» με την Λύα ντε Πούτι.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Κινη μ. «Πάλλ 5» (Ταυμπούρι).—Προβλήθησαν τα έργα «Το-τό-κό», «Τριελή Σουζάννα» και «Τό έπισοθήσιον του διαβόλου».

Κινημ. Σπλέντεν.—Προβλήθη «Τό άντε οικιογενείας εις δύο έποχές».

Κινημ. Ηΐος (Κοκκινα).—Προβλήθη «Ό τάφος του Ίνδο».

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κινημ. Δεσκού Πύρου.—Προβλήθη «Ό Χρυσόθραξ» με τον Σαρόν εις 10 πράξεις με μεγάλην επιτυχίαν.

Κινημ. Αθήναιον.—Προβλήθη με μεγάλην επιτυχίαν «Τό φρέατο του Ίσκόβ» του Πιέρ Μτενού.

Κινημ. Πατέ.—Προβλήθη το έργον «Οι εχθροί των γυναικών».

Κινημ. Δούσα. Προβλήθη «Η άριστοπαια» του Τυρεν

Κινημ. Αλάμπρα.—Προβλήθη το γερμανικόν έπος «Οι Νιμπελογγεν».

Κινημ. Παλλάς.—Προβλήθη «Η γυναίκα του κόσμου».

Κινημ. Ατικόν.—Προβλήθη το τέλοσ του έργου «Τραγωδία έρωτος».

Κινημ. Κεντρικόν, Ρ.λαζό, Ολύμπι και Μοντέρν.—Προβλήθησαν συντετακτα έπισοδικών έργον.

Κινημ. Φοινξ (Τούμας).—Προβλήθη η κομωδία «Κρατήσας την άνακτοήν μας» εις έξι πράξεις και διάφορα έπισοδικαία.

Κινημ. Όφρεψ (Καλαμαριά).—Προβλήθησαν συντετακτα διαφόρων έπισοδικών.

Κινημ. Δασύ. Προβλήθησαν «Η λέσχη των τριών» με τον Λόν Τόανό «Τραγικόν έπος».

Κινημ. Αμερικανικόν.—Προβλήθησαν «Ό Πόνο» και «Η νύχτα του άγιου Βαρθολομίου».

Κινημ. Πατέ.—Προβλήθη «Ό κορυός του πάθους».

ΠΑΤΡΑΙ

Κινημ. Η κίνησης εις τους κινηματογράφους της πόλεως μας κατά την παρελθούσαν εβδομάδα λόγω των έρωτων, ήρθε εν καταληκτικώς ζωηρό και εύλογο λόγω της προβολής δύο κολοσσών της εβδομάδος τέχνης οι οποίοι προσβλήθησαν συγχρόνως εις τέσσαρες κινηματογράφους της πόλεως μας.

Κινημ. Ηΐος (Κοκκινα).—Προβλήθη «Ό τάφος του Ίνδο».

Κινημ. Τούμας.—Προβλήθη το έργον «Κοίτος στο Βόσφορο» με την Σβάνον.

Κινημ. Ατικόν.—Αργε.

Κινημ. Τούμας.—Προβλήθη το έργον «Κοίτος στο Βόσφορο» με την Σβάνον.

πεισι. Παρ' όλον που ό κορυός ήτο άπαισιότατος, οι κυρινοί δέν έπεσαν να περάθ ή ήμια τους χωρίς κινηματογράφον. Εις το «Ίντεάλ» όπου προσβάλλεται οι άριστον έργον υπό τον τίτλον «Φοινξ» της γερμανικής παραγωγής U.F.A. έπισημώδη η μεγάλην άνταγωνιστικόν κόσμον καθ' όλην την εβδομάδα.

Και το έργον έπίσης του «Πάνθειου» «Η χορεία με τα χρυσά πόδια» έπισημώδη σημαντική έπισης επιτυχία, πρωταγωνιστοίσης της Αίλιαν Κοσταντινί. Την έσοχούην Δευτέρας άνάφοροι οι κινηματογράφοι μας θα μέσ παραστάσων δύο έργα τα όποια έπισημώδη άριστοτατων επιτυχία εις τας Αθήνας, το «Πάνθειον» την «Μαρόν Λεσόν» με την Λύα ντε Πούτι, και το «Ίντεάλ» την «Άργη Σουζάννα» με τον Βώλον Φοινξ.

Ότι οι κινηματογράφοι μας προβάλλον τας έξι έργα:

Κινημ. «Πάνθειον» Αίθουσα. Η χορεία με τα χρυσά πόδια με την Αίλιαν Κοσταντινί, «Η Γυναίκα του Φοινξ» με τον Γάντινγκ, και «Η ήθος χωρίς όνομα» Προσεχώς: «Γουλιέλμος Τίλλ» με τον Κόστα Φάιτι.

Κινημ. «Πάνθειον» Ταξίτα. Προβλήθησαν «Ό Ανάγκος έξ έρωτος», οι δύο έποχοι της «Γυναικας του Φαρόν», το άριστέλες έπισοδικών «Η Νήσος χωρίς όνομα» και κομωδίας. Προσεχώς: «Η Δεσφή Αδελφή» τραγωδία με την Αίλιαν Τζις.

Κινημ. «Ίντεάλ». Μας παρουσιάζει το ήμια «Φοινξ» παραγωγής 1926, με τον Ρίνεο. Μεταξύ των άλλων εις την τελευταίαν πράξιν παρουσιάζει εν πλήρη θεώσει και η καταπληκτική οργάνωσις προσωποική έπισημώδη του Βεολίνου, έπίσης το ήμια «Πατ και Πατισόν» κομωδία έξίστατος. Προσεχώς: «Η Άργη Σουζάννα» με τον χαρισμόνον Βίλλν Φοινξ.

Κ. Άν εριόπουλς

ΚΑΒΑΛΑ

Κινημ. Ό όμπια.—Προβλήθησαν «Η ήθος του έρωτος» και «Στο γέλιο της άρτισις» σμειωσάτα έξίστατης επιτυχίας. Αταν προσεχώς «Η κόρη του δάσους» με την Ρουθ Μίλερ και «Τό παιδί του δρόμου».

Κινημ. Άγλη.—Προβλήθη με δυναστήν επιτυχίαν το έργον «40 χρονών γυναίκα» με την Φοίντεν και την Λάσρα Λακίαν. Επίσης προσβλήθη και το έργον «Γυναίκα για άλλον».

Γ. Κ. Νιτοπούλς

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Εις τον έπισοδικόν κινηματογράφον προσβλήθησαν «Ό κόρης Καλλιόπης», με μεγάλην επιτυχίαν «Τό μεθιστορημα μιας ηταίας» και «Με τα ήμερα της άγάτης». Προσεχώς «Όι Αθλιοί».

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Άριστος ανταγωνισμός των δύο κινηματογράφων μας.

Κινημ. Πάνθειον.—Προβλήθησαν «Ύπερήνη Φινία», «Τό μουσικόν ένος θεσπευδού», «Ό στυγατωμένη γυναίκα» και «Ό τροσταός. Προσεχώς «Ζαζά και «Εις την ζωήν του κόσμου».

Κινημ. Σαμφώ.—Προβλήθησαν συντετακτα έργον «Τα ήμια του άποστόλου και «Ό μουσηρωδός καλλιόπης» η κομωδία «Ό κορυαυτής», «Όφραή άλλα τιμια» και «Ό ίσπος νός» με μικράν επιτυχίαν.

Το άριστοτατων γεγονός της παρ. εβδομάδος ήτο ότι και εις τους δύο κινηματογράφους προσβάλλεται η ίδια κομωδία η μεν μία της «Τριαντάλ» υπό τον τίτλον «Ντροπαλός» και η άλλη της «Φάνειν» υπό τον τίτλον «Ό κορυαυτής».

Α. Σαφροιάδης

ΤΥΡΙΝΑΒΟΣ

Κινημ. Ατικόν.—Αργε.

Κινημ. Τούμας.—Προβλήθη το έργον «Κοίτος στο Βόσφορο» με την Σβάνον.

Κινημ. Ατικόν.—Αργε.

Κινημ. Τούμας.—Προβλήθη το έργον «Κοίτος στο Βόσφορο» με την Σβάνον.

ABONNEMENTS		KINIMATOGRAPHICOS ASTIR		PRIX DES ANNONCES	
Grèce				La page	(Dr. 400.— (Lstg. 1.—
Un An	Dr. 150.—	Revue Cinématographique Franco-Hellénique	Pour la couverture	(Dr. 500.— (Lstg. 15.—	
Six Mois	> 80.—	Paraissant tous les Dimanches	La ligne Dr.	5	
Trois Mois	> 40.—	Directeur Général: HER. OECONOMOS	4ème Année No 3		
Étranger					
Un An	Lstg. 1.—	Bureaux: 7 Rue Sophocles (Passage Pappou)			
Six Mois	> 0.10.—	ATHÈNES - GRÈCE			
Amérique	Doll. 5.—				
Le numéro Dr. 3.50					

LA SEMAINE CINÉMATOGRAPHIQUE A ATHÈNES

Le mouvement dans nos cinémas, durant la semaine écoulée, a été exceptionnellement vif et cela par suite de la projection simultanée dans quatre cinémas de la capitale, de deux chef d'oeuvres de l'art muet.

Ainsi, le chef-d'oeuvre de la production française «Michel Strogoff» avec, comme protagoniste, le fameux Mosjoukine, était projeté dans deux des salles de cinéma de la Ciné Orient, l'Attikon et le Mondial, au milieu d'une affluence considérable. A partir de demain lundi les deux cinémas projeteront la 2e partie de ce film.

De leur côté le Salon Idéal et l'Uja Palace ont projeté pendant toute la semaine le grand film de la production cinématographique allemande «Faust» avec le même succès.

Le grand film russe de la Sovkina, «Potemkine», a été malheureusement interdit en Grèce, et nous avons ainsi été privés d'une oeuvre qui, à en croire les spécialistes étrangers, est une des rares productions de l'art cinématographique.

Le Panthéon a projeté une charmante comédie de l'Universal intitulée «Attention à votre femme», dont le titre primitif était «Le divorce blanc» avec, comme protagoniste, Virginie Wally.

Le Splendid enfin a projeté «La Jalousie» avec Lia de Putti.

NOTRE CRITIQUE

MICHEL STROGOFF
Production «Société des Cinéromans»
(Projeté à l'«Attikon» et au «Mondial»)

L'oeuvre que nous a présentée cette semaine la Société Ciné-Orient sur l'écran de deux de ses salles de cinéma, est incontestablement une des plus parfaites et des plus belles qu'il nous ait été donné de voir jusqu'ici au cinéma. D'ailleurs le roman si connu de Jules Verne offrait au metteur en scène un sujet qui convenait parfaitement à l'écran, un sujet à grand spectacle mais humain en même temps, avec des situations émouvantes et dramatiques et des scè-

nesde léger romantisme et d'anlyris,mecharmant.

Le metteur en scène russe Tu-janski, a fabriqué un beau film avec un rythme et une nuance admirables, plein d'intérêt dramatique et irréprochable au point de vue technique. Ce film qui, malgré sa longueur, ne fatigue point le spectateur, a dépassé toute notre attente. Les «extérieurs» ont été «tournés» en Lettonie, chose qui donne la couleur locale nécessaire et contribue à la reproduction fidèle de l'oeuvre.

Pour ce qui est des «intérieurs», le palais majestueux des Tsars, le palais d'Irkoutsy, l'église etc., les costumes, les armes, ont été reproduits sur la base des modèles authentiques et nous assistons ainsi à une reconstitution fidèle et vraie de la vie russe de l'époque. Ce noble effort de Turjanski et de ses aides restera dans la décoration architecturale du cinéma comme un exemple de perfection technique et de bon goût.

Une des scènes qui a été le plus admirée est celle du combat entre les Tartares et l'armée impériale.

Il était difficile, en France surtout, de trouver des artistes mieux appropriés que ceux qui ont été choisis par Turjanski pour tenir les principaux rôles. Celui du héros légendaire, Michel Strogoff, a été confié à Ivan Mosjoukine. Le grand artiste est Russe et par conséquent il était mieux indiqué que tout autre pour incarner cette âme bizarre qui symbolise les plus hautes vertus de sa race. Avec quelle vérité, quelle vie, quelle force il interprète son rôle! Dans la scène du martyre il est sublime et il nous a émus profondément par son grand art.

Jeanne Brideau est une mère avec des larmes chaleureuses et une émotion réelle. Natalie Kovanko, froide par nature, a peut-être un peu manqué de sensibilité dans le rôle douloureux de la douce Lydia. Par contre Tina Meller est parfaite dans son rôle.

Ne pouvant m'étendre davantage, faute d'espace, je me contente de louer en quelques mots les autres artistes, tels que Hakacini sauvage et

dur Ivan Ogareff, Gabriel de Gravon sympathique journaliste Jolivet, Henry Debany qui tient avec beaucoup de succès le rôle de l'Anglais Blund, et Gaïdarow dans le rôle d'Alexandre II, bien que tous et chacun en particulier méritent une mention spéciale.

En terminant, j'estime qu'il est juste de féliciter sincèrement la société Ciné-Orient pour ce véritable chef-d'œuvre qu'elle nous a présentée et qui prouve une fois de plus que cette société fait tout le possible pour présenter au public athénien ce qui la tient en si haute, toute grande œuvre de la production mondiale.

FAUST

Production U.F.A.

(Projeté à l'U.F.A. Palace et au «Salon Idéal»)

Cette œuvre était attendue avec une impatience compréhensible. Le metteur en scène Murnau, un des plus grands de l'Allemagne, et Gosta Eckmann étaient une garantie sûre du succès. La projection du film nous a entièrement satisfaits et il est vraiment difficile de découvrir la moindre négligence ou la moindre imperfection technique dans ce film qui est une véritable œuvre d'art.

Le film ne suit pas fidèlement l'œuvre de Goethe mais se fonde surtout sur la tradition allemande sur laquelle Goethe lui-même s'est basé. Nous voyons ainsi un Faust qui n'est pas un alchimiste cherchant jour et nuit la pierre philosophale, mais un vieillard généreux et philanthrope dont le seul souci est d'aider et de sauver l'humanité souffrante.

Il existe aussi plusieurs différences entre l'œuvre de Murnau, comme par exemple dans le prologue et l'épilogue, différences qui s'expliquent par le fait que Murnau suit plutôt la tradition populaire.

La mise en scène est parfaite et grandiose avec des scènes tantôt charmantes et poétiques, comme celle de la rencontre entre Faust et Marguerite, et tantôt tragiques et pleines d'horreur et d'angoisse.

Grâce à l'éclairage technique qui crée d'admirables contrastes de blanc et de noir, la photographie de Carl Hoffmann est vraiment artistique et il ne serait pas exagéré de dire que nous en avons ravivement d'aussi belle. Les belles scènes abondent et par conséquent il m'est impossible d'enumerer les meilleures. Mais il en existe aussi quelques unes, comme celle de la rencontre de Méphistophélès et de Marthe, qui n'ont pas la finesse qui caractérise l'ensemble de l'œuvre et qui, pource motif, ont moins plu.

Jannings ne possédait peut-être pas la finesse corporelle et la taille que réclame le rôle de

Méphistophélès. Mais il a compensé toutes ces imperfections par des gestes et des mouvements appropriés et par une mimique étudiée. Gosta Eckmann marque un beau succès dans le rôle de Faust. Quelle différence et quel contraste entre le vieux savant que nous voyons au commencement et le jeune homme plein de vie et de désirs qui se présente ensuite!

Et une révélation : Camille Horn. Cette jeune artiste, posant pour la première fois devant l'objectif cinématographique, a montré de grandes qualités qui la classent parmi les premières «étoile» de sa patrie. Yvette Gilbert, Wilhelm Ditterle, Anna Ralph, Fryda Richard et Eric Barclay constituent un ensemble homogène et parfait et donnent à cette œuvre l'harmonie nécessaire.

Vien Papamichalis

UNE NOUVELLE DUBARRY

Production «Felsom Film»

(Projeté à l'«Uffa Palace»)

Il s'agit d'un des derniers films tournés par Alex Corda en Allemagne. J'aime autant dire tout de suite que le sujet de l'œuvre ne m'a pas plus du tout. Il commence par une étude ordinaire de mœurs pour se transformer en roman d'aventures et aboutir à la solution heureuse mais trop conventionnelle de l'union des deux amoureux.

Cette observation faite je ne puis que féliciter Alex Corda pour le bon goût de sa mise en scène. Ses œuvres antérieures, notamment l'inoubliable «Danseur de Madame», faisaient espérer beaucoup de lui. «La nouvelle Dubarry» justifie pleinement ces espérances. La mise en scène est précise, délicate, artistique et riche et s'inspire, du commencement à la fin, d'un goût supérieur et raffiné.

Les scènes de la Révolution sont pleines de vie. Le dancing aristocratique parisien avec sa décoration bizarre, a causé une vive impression par sa richesse et son originalité. Certaines vues nocturnes de Paris avec les réclames éclairantes, sont également très réussies.

Le jeu des acteurs est assez satisfaisant. Marie Corda, qui évolue constamment vers le mieux réalise cette fois encore une excellente création. Cette grande et véritable artiste aux yeux enchanteurs, nous a prouvé par ses dernières et si différentes apparitions, qu'elle possède une grande variété d'expressions et peut tenir avec succès n'importe quel rôle. Les autres acteurs constituent un ensemble harmonieux

Stéphane Kostia

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ

ΑΠΟ 225 ΚΟΛΟΣΣΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑ-
ΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΠΑΡΑ-
ΓΩΓΗΣ 104 ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΡΙ-

ΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΚΑΙ 80 ΚΩΜΩ-
ΔΙΑΙ ΘΑ ΔΙΑΤΕΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑΣ
ΑΘΗΝΑΣ ΥΠΟ ΤΗΣ

FANAMET

Ο ΣΥΝΣΤΑΣΙΣΜΟΣ ΤΡΙΩΝ
ΜΕΓΑΛΙΤΕΡΩΝ ΚΙΝΗΜΑ-
ΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΑΡΑΜΑΟΥΝΤ, ΦΕΡΣΤ-
ΝΑΣΙΟΝΑΛ ΚΑΙ ΜΕΤΡΟ-
ΓΚΟΛΝΤΟΥ'ΙΝ, ΑΠΟΤΕΛΕΙ
ΤΗΝ

FANAMET

ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΗ ΕΤΑΙ-
ΡΙΑ Η ΟΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣ ΘΕ-
ΣΙΝ ΝΑ ΣΑΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ
ΘΑ ΦΕΡΟΥΝ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ
ΟΛΑΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1926-1927

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ 28 - ΑΘΗΝΑΙ

Η ΝΕΩΤΑΤΗ ΡΩΣΣΙΚΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ

Ωμολογήθη παρά πάντων ότι η ρωσική παραγωγή ταινιών κρατεί σήμερον τὰ σκήπτρα τῆς παγκοσμίου κινήματογραφίας.

2 ἔργα τὰ ὅποια παρουσιάσαμε ἤδη ἀπὸ τὴν ἐκλεκτὴν σειράν τῶν ρωσικῶν ταινιῶν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κινήματοθέατρον «**ΟΛΥΜΠΙΑ**» :

ΤΟ **“ΓΑΜΟΣ ΑΡΚΤΟΥ,** ΚΑΙ ΤΟ **“ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΜΑΟΥΖΕΡ,”**
ἀφθιστά ἀμφοτέρω εἰς σκηνοθεσίαν, ἐκτέλεσιν καὶ δύναμιν ἠθοποιίας, ἐσημείωσαν

2 ρεκόρ πρωτοφανοῦς κοσμοσυρροῆς εἰς ἑλληνικὸν κινήματοθέατρον.

Λίαν προσεχῶς θὰ ἐμφανίσωμεν :

Τὸ **3^{ον}** ρωσικὸν ἔργον

“ΑΙΛΙΤΑ,, Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΟΥ ΑΡΕΩΣ

ἡ προβολὴ τοῦ ὁποίου ἀσφαλῶς θὰ ἀποτελέσῃ γεγονός εἰς τὰ κινήματογραφικὰ χρονικά μας. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι: ἡ κατασκευὴ τῆς ταινίας ἐστοίχισε **ΔΕΚΑΔΑΣ ΕΚΑΤΟΜΥΡΙΑΩΝ** συμπτᾶντων οἱ **ΑΡΙΣΤΟΙ** σκηνοθέται, ἠθοποιοί, ἀρχιτέκτονες, ζωγράφοι κλπ. καὶ ὅτι ἐν τῇ συλλήψει τοῦ μεγαλειώδους τούτου ἔργου, οὐκ ἴσως ἢ ὑπόθεσις ἐλήφθη ἐκ τοῦ ὁμωνύμου μυθιστορήματος τοῦ Α. Ν. Τολστόι, καὶ ἐν τῇ καταπληρσοῦσιν τὸν θεατὴν ἐκτέλεσε: του, ἐκυριάρχησεν ἡ ἰδέα τῆς ἐμφανίσσεως τῆς δυνάμει τῆς ρωσικῆς κινήματογραφικῆς τέχνης.

Προσεχῶς ἐπίσης θὰ ἐμφανίσωμεν :

Τὸ **4^{ον}** ἔργον τῆς μεγάλης
ρωσικῆς σειρᾶς

“ΠΟΤΕΜΚΙΝ,,

διὰ τὸ ὅποσον ἠσυχολήθη ἐπὶ μακρὸν ἐλόκληρος ὁ τύπος τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικής, καὶ τὸ ὅποσον ἐπροτάθη δὲ τὸ βραβεῖον **ΝΟΜΠΕΛ**.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ

**ΔΙ' ΕΛΛΑΔΑ, ΤΟΥΡΚΙΑΝ, ΒΑΛΚΑΝΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΝ
ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ**

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΙΡΙΣ-ΦΙΛΜ

ΣΕΡΡΑΟΣ & ΠΑΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ 6

